

GŁOS NARODU

NR. 267. — ROK XXXVII.

 REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA KRAKOW, ULICA SW. KRZYZA L. 11.
 KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW 401.099.

S R O D A

8. PAŹDZIERNIKA 1930.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa pole- s przesyłką pocztową	Z granicą	Przedpłata za okres dla naucewielatwa ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
Miesięcznie	6.20 zł.	5.70 zł.	6.20 zł.	9.50 zł.	5.70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90, ADMINISTRACJA Nr. 133-44, DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06, ODDZIAŁ LWÓW GRODECKA 2 B. TEL. 4887

Sen o skarbie.

Mieli niemało kłopotu skarbowcy i ekonomiści sanacyjni, kiedy p. marsz. Piłsudski oświadczył w swoim czasie, że potrzebuje „luzów“ budżetowych, by mógł swobodnie rządzić. Wili się wówczas i lamali z sobą. Niełatwo bowiem uzgodnić pomysł „luzów“ z prawem sejmowem do kontroli budżetu i wogóle z zasadami budżetowania. Wreszcie dano temu „zagadnieniu“ spokój. Może w nadziei, że p. marsz. Piłsudski z czasem zrozumie niebezpieczeństwa i zle strony swego pomysłu i że go zarzuci...

Jeśli takie mieli nadzieje, to się zawiedli. A ostatni wywiad nie przedstawia pod tym względem żadnej wątpliwości, że pan premier nie zrezygnował ze swego pomysłu. Kończąc go już wprost zapowiada p. Piłsudski, że „zrobi (w tej sprawie) przywoity początek“. Mianowicie „przynajmniej“ w swoim resorcie, w budżecie Min. Spr. Wojsk. zastępuje zasadę „luzów“.

Ekonomiści i skarbowcy sanacyjni stoją więc przed całkiem konkretną zapowiedzią. I będą musieli zająć jakieś wobec niej stanowisko. Wprawdzie nie wolno im poddawać pomysłów p. premiera krytycznej ocenie. Powiedzieć coś jednak będą musieli o pomysłu p. premiera ze względu na społeczeństwo, które teraz zwłaszcza w okresie wyborów dość jest wrażliwe na poczynania rządu w zakresie finansów i skarbu.

Zadanie zresztą będą mieli tym razem ułatwione przez samego p. premiera. Po ostatnim bowiem wywiadzie nie będzie już tych niejasności i wątpliwości, które podnoszono wtedy, gdy mówił o „luzach“. P. Piłsudski dorzucił teraz do tego pojęcia parę wyjaśnień, które je dostatecznie klarują.

„Wie pan — mówił p. Piłsudski (do p. Miedzińskiego — że znów dwie trzecie tygodnia poświęcam wyłącznie pracy nad budżetem, starając się coraz bardziej uściślić te wątpliwości i niepewności, jakie jeszcze w tej pracy pozostały. I wreszcie stanąłem przed główną kwestią w sprawie ułożenia budżetu. Pan się może zdziwi, że nazwę tę kwestię bardzo ostro i złośliwie — a jednak ją nazwę: zatrzymałem się mianowicie na zagadnieniu, jaką dozę „oszukiństwa“ mam sobie pozwolić w budowaniu budżetu“.

Dozę „oszukiństwa“! W cudzysłowie wprawdzie, ale — „oszukiństwa“, i tylko „oszukiństwa“. Wprawdzie — przyznaje p. Piłsudski — mógłby ten sposób budżetowania i wykonywania budżetu, który chce wprowadzić, nazwać „nieścisłością“ lub „niedokładnością“. Woli jednak nazwać rzecz po imieniu, i dlatego pozostaje przy „oszukiństwie“.

Na czym to „oszukiństwo“ polega? Z całego dużego i obszernego wykładu p. premiera wynika, że chciałby mieć do czynienia z takim budżetem, w którymby nie było ustalonych pozycji, a tylko ruchome. Taki „budżet“ pozwoliłby potem rządowi kierować dochody skarbowe na cele, które sam, bez pytania parlamentu, uzna za najstosowniejsze. Idzie tu o „komedję“, oświadcza p. Piłsudski. Idzie o to, żeby parlament wziął na siebie wobec społeczeństwa odpowiedzialność za gospodarowanie groszem publicznym, a zaś żeby

rząd miał nad nim „faktyczną przewagę“, t. j. żeby mógł

„zupemnie nie dbać o sądy panów posłów i spokojnie oszukiwać ich, jak mu się żywnie podoba“.

Tak robił p. premier w przeszłości. Wspomina np. o majorze Grossku,

„który dlatego, aby wojsko nie było nadto naciągane i oszukiwane, nauczył się tej specjalności — tak, żeby i wojsko oszukiwać mogło. Naturalnie, nie chodziło tu o Sejm, ale o inną dykasterję konkurencyjną w postaci ministra skarbu i jego urzędników“.

„Oszukiństwo“ zatem, które p. premier zaleca jako najlepszy sposób budżetowania, polegać ma na „oszukiwaniu“ sejmu przy uchwalaniu budżetu, i na „oszukiwaniu“ ministerstwa skarbu przy wykonywaniu go.

Nie wiemy jeszcze, jak ten „sposób budżetowania“ przyjmą sanacyjni skarbowcy i budżetowcy. Może go uszanują — milczeniem. A może pochwalą; wszystko możliwe. Znamieniem jednak jest, że nawet w kole esencjonalnej sanacji nie znalazł ten pomysł p. premiera uznania. Nie zgodził się na ten pomysł p. minister skarbu, Matuszewski i dlatego na razie cała „biedna praca“ p. premiera — „utknęła“... Pozostaje mu wobec tego zastanowić swój pomysł jedynie do budżetu Min. Spr. Wojskowych. Bo inni ministrowie — oświadcza p. premier — będą się pewnie bali pójść za jego przykładem.

Jesteśmy na ziemi i na jawie, czy też przeżywamy jakiś „sen“ Wella? Trudno na to pytanie odpowiedzieć!

Senem się wydaje żądanie p. premiera, żeby mu parlament uchwalił budżet bez zajmowania się poszczególnymi pozycjami, żeby w wykonaniu budżetu nie był kontrolowany i żeby sobie mógł dowolnie zmieniać pozycje. Najwidoczniej wydaje się p. premierowi, że społeczeństwo, którego przecież majątkiem chce p. premier tak swobodnie dysponować, gotowe jest znosić codziennie wory złota do jego stóp i prosić go: — rób z tem, co chcesz, bo my nie umiemy sobie z tem radzić!

Jest jednak w błędzie. Społeczeństwo nie może się zrzec kontroli nad pieniędzmi, które znosi do skarbu państwa. Chce i musi wiedzieć, na co one idą, i w jakiej mierze i w jakim stopniu zaspokajane są potrzeby państwowe. A trudno wymagać od niego więcej abnegacji, niż jej okazał kolega p. min. Piłsudskiego, p. Matuszewski, wzbraniając się przyjąć jego pomysł.

Jeszcze jeden moment uderza nas w ostatnim wywiadzie... P. premier „stoduje“ tylko wydatki. Natomiast nic go nie obchodzi wpływy, dochody. Zajmuje go sprawa, jak wydawać pieniądze, a nie, skąd je brać. Czyżby nie wiedział p. premier, z jaką trudnością zdobywają się obywatela na płacenie podatków? Czyżby mu nie powiedziano, że zapłacenie podatków dokonuje się nieraz kosztem uszczerpkienia substancji majątkowej, co jest przeciwnem zdrowemu rozsądkowi i interesowi państwa?

Istotnie — sen o skarbie państwowym, ale nie trzeźwy pogląd! W. Z.

Najlepsza Oliwa Nicejska

1 kg. zł. 6.50

SZARSKI i SYN w KRAKOWIE

Piłsudski czołowym kandydatem Be Be.

Warszawa, 6 paźdz. (Tel. wł.) Dzisiaj przedostatnim dniu zgłaszania list państwowych kandydatów do Sejmu, zgłoszono szereg list i tak listę Stron. Narodowego, na czele której stoi b. marsz. Sejm i Senatu p. Trąmpczyński, na drugim miejscu prof. Rybarski, dalej Aleksander Brzeski, b. wojewoda wołyński, więzień dębski, Aleksander Zwierzyński, b. wicemarsz. pani Balicka, prof. Stroński itd.

Listę B. B. otwiera nazwisko marsz. Piłsudskiego, na drugim miejscu kandyduje p. Sławek, dalej p. Świtalski, min. Prystor, Jan Piłsudski, gen. Składkowski, Bojko, pułk. Koc, min. Car. Lista obejmuje 100 nazwisk. Są na niej wszyscy ministrowie.

Przedstawiciel konserwatystów ks. Janusz Radziwiłł znajduje się na 14-tym miejscu. Nie brak też przedstawicieli kupców żydowskich p. Wiślickiego ani też znanego chasyda z Łodzi Ginsberga.

Zgłoszono również listę Centrolewu, którą otwiera marsz. Sejm Daszyński, po nim następuje Maks. Małinowski z Wyzwolenia, następnie wicem. Sejm p. Dąbski, czwartym jest

p. Witos, następnym p. Jankowski z N. P. R., dalej Lieberman z P. P. S., Wrona ze Stron. Chłopskiego. Na liście Centrolewu są również przedstawiciele niemieckich socjalistów z Łodzi.

Ogłoszenie list dopiero 17 bm.

Warszawa 6. 10. (Telef. wł.) Pierwsze posiedzenie państwowej komisji wyborczej zwołano na piątek 10 b. m. na godz. 7 wieczorem. Na posiedzeniu tem przyznane będą liczby porządkowe poszczególnym listom państwowym. Dnia 17 b. m. generalny komisarz wyborczy ogłosi w „Monitorze Polskim“ ważne zgłoszone listy państwowe kandydatów.

Lista państwowa Ch. D. gotowa.

Warszawa 6. 10. (Telef. wł.) Dzisiaj wieczorem obradował Zarząd Główny Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji. Przedmiotem obrad było ostateczne zatwierdzenie listy państwowej kandydatów do Sejmu, która będzie zgłoszona jutro i jutro podana do wiadomości publicznej. Poza tem omawiano kampanję przeciw Ch. D., wszczętą przez niektóre organa prasy sanacyjnej z powodu jej unifikacji z Ch. D. Śląską. W tej sprawie powzięto uchwałę, która będzie ogłoszona jutro.

PAT reklamuje Be Be!

Przez jakiś czas centrala PAT-a nie dawała prawie żadnych informacji o Bloku Bezpartyjnym. Zdawało się, że ta korzystna reforma będzie trwała. Atoli od paru dni znowu znajdujemy w biuletynach PAT sprawozdania z wieców sanacji i to w takiej ilości, iż nie może ulegać wątpliwości, że chodzi tu o urabianie nastrojów na rzecz tej partji. Należałoby tego natychmiast zaniechać. O wiecach Be Be niechaj donosi sanacyjna „Iskra“. W r. 1928 jeszcze jej nie było i wtedy można było jeszcze usprawiedliwić PAT-a (choć się to usprawiedliwić nie da), że dawał mnóstwo sprawozdań z wieców i zjazdów Be Be. Teraz jednak PAT powinien reklamowanie sanacji pozostawić „Iskrze“, bo państwowa agencja telegraficzna powinna być bezpartyjną i obiektywną.

SCHÖBER TWORZY „BLOK ŚRODKA“.

Wiedeń, 6. 10. (PAT). Do bloku wyborczego stronnictw środkowych mają przystąpić niemieccy narodowcy. Związek chłopski popierać będzie we Wiedniu blok mieszczański, a na prowincji wystawi osobnych kandydatów.

List p. marszałka sejmu do p. Prezydenta Mościckiego miał dziwne koleje. Skonfiskowano go w Krakowie popołudniu. W Warszawie — nie. Wieczorem wyjaśniono w Krakowie, że skonfiskowano go przez „pomyłkę“.

List ten jest próbą zwrócenia uwagi Pana Prezydenta na skutki rządów pomajowych i prośbą do niego, by swoją powagą zapewnił „czystość“ nadchodzącym wyborom.

Z całego listu podajemy na drugiej stronie tylko epizod z posiedzenia rady gabinetowej w sprawie zmiany ustroju, t. zn. to, cośmy realnego w liście p. marszałka Daszyńskiego znaleźli.

Rozłam w Stronn. Chłopskiem.

Warszawa, 6 paźdz. (Tel. wł.) Sanacyjna agencja „Iskra“ podała dziś w formie wielkiej sensacji wiadomość o rozłamie w Stronn. Chłopskiem. „Iskra“ donosi, że odbyło się posiedzenie Rady Naczelnej Stronn. Chłopskiego, na którym postanowiono wystąpić z Centrolewu i poprzeć B. B. Władze Stronnictwa Chłopskiego tłumaczą ten fakt tem, że kilku ludzi sfalszowało zaproszenie na Radę Naczelną, ścigało około 20 członków Stronnictwa i ogłosiło uchwałę w sprawie poparcia B. B.

Maniu chce ustąpić.

Bukareszt 6 października. Prezydent ministrów dr. Maniu przybył dziś do Synaja i złożył królowi dymisję. Ustąpienie swoje motywuje Maniu względami zdrowotnymi. Król Karol przyjął dymisję dra Maniu, złożył mu podziękowanie za dotychczasową pracę i polecił mu dalsze sprawowanie urzędu. Jutro odbędzie się rada ministrów.

Okoła małżeństwa ks. Joanny i króla Borysa.

Rzym. (PAT). Prasa włoska donosi, że Ojciec święty udzielił dyspensy księżniczce Joannie na małżeństwo z królem Borysem, pod warunkiem, że, jak zwykle w wypadkach małżeństw mieszanych, dzieci będą katolikami. Prasa nie wspomina jednak, jak zostanie rozwiązane zagadnienie wyznania przyszłego następcy tronu bułgarskiego który, w myśl konstytucji bułgarskiej winien być prawosławnym.

O CZE M PISZA INNI?

Co to były za pogłoski?

W sobotę udał się p. premier do pana Prezydenta Mościckiego i odbył z nim dwugodzinną konferencję. Po konferencji ogłosila agencja sanacyjna „Iskra“ zaprzeczenie „kursujących pogłosek“. Byliśmy zdziwieni. Żadne bowiem pogłoski nie „kursowały“. Dopiero dziś z prasy sanacyjnej i żydowskiej (co na jedno wychodzi) dowiadujemy się, że owe nieuchwytnie pogłoski przewidywały

„m. in. zmianę ordynacji wyborczej dekretem Prezydenta Rzplitej i powiększenie liczby posłów do 888-u“.

Pokazuje się, że te niedorzeczne pogłoski puściła sama prasa sanacyjna i potem je zaprzeczyła. W jakim celu? Aby dezorientować opinię!

P. Piłsudski i rewizja konstytucji.

W swoim liście do p. Prezydenta Mościckiego podnosi p. marsz. sejmu Daszyński bardzo znamienne, a niezmany dotąd fakt. Oto, gdy komisja konstytucyjna sejmu rozpoczęła swą pracę w sprawie rewizji ustroju, i uchwała z 4 marca b. r. wezwała rząd do przedłożenia projektu, zebrała się na skutek tego wezwania rada gabinetowa w dniu 5 marca. A, kiedy

„Jeden z członków gabinetu prof. Bartla, z jego inicjatywy i za jego zgodą, zaproponował, aby Rada Ministrów zajęła stanowisko w sprawie zmian Konstytucji i wystąpiła z własnym projektem, minister spraw wojskowych przeciwstawił się temu kategorycznie. Skutkiem tego dnia 6 marca b. r. rząd przesłał Komisji Konstytucyjnej tylko ogólnikowe, nie mówiące oświadczenie“.

P. Daszyński pyta p. Prezydenta, jak należy rozumieć to zachowanie się p. min. Piłsudskiego w sprawie, o której tyle mówi? Istotnie, jak?

Konserwatyści w r. 1917 i 1930.

„Słowo Pomorskie“ przypomina wypadki z roku 1917 w czasie wojny... Polska była pod butem niemiecko-austriackim. P. Piłsudski w dniu 1 maja 1917 roku oświadczył na posiedzeniu Tymczasowej Rady Stanu:

„Państwa Centralne (t. j. Niemcy i Austria) krwią swoją opłaciły zdobycie polskiej ziemi przy niewielkim przelewie krwi samych Polaków, mają więc prawo moralne do urzędzenia naszego kraju“.

W dniu 22 lipca jednak ten sam p. Piłsudski został aresztowany za niezłożenie przysięgi. Z nim razem zostali aresztowani inni jeszcze oficerowie i żołnierze legionowi. Wieść o tem wywołała w społeczeństwie odruch. W Krakowie w dniu 5-go sierpnia 1917 r. zebrał się posłowie z Koła polskiego w austriackim parlamencie (7 nar. demokratów, 17 ludowców-piastowców, 8 konserwatystów, 8 socjalistów, 7 demokratów „postępowych“ t. j. żydowskich i in.). Wbrew głosom konserwatystów i demokratów „postępowych“ przyjęto rezolucję protestującą przeciw gwałtom władz austro-niemieckich i przeciw aresztowaniom. Również przeciw głosom konserwatystów zażądano

„natychmiastowego wypuszczenia z więzienia J. Piłsudskiego, przyczem Koło Polskie uważa aresztowanie jego za zniewagę wyrażoną... całemu narodowi“.

Znamiennem wówczas było stanowisko konserwy. Już nawet Piłsudski ochłonął ze swoich „centralnych“ sympatyj, które podzielał jeszcze w dniu 1 maja 1917 r. (o czem świadczy jego przemówienie na Radzie Stanu). Konserwatyści jednak trzymali się dalej. Głosowali przeciw potępieniu gwałtów niemieckich i aresztowań legionistów.

Zawsze ci sami! I dziś cieszą się z Brześcia nad Bugiem!... W roku 1917 stali pod urokiem „sily“ niemieckiej. W r. 1930 pod urokiem „sily“ p. Piłsudskiego. Zawsze szli z tymi, którzy byli „na górze“.

Rejterada sanacji w sprawie Korfantego

Kiedy prasa niezależna (a z nią i „Głos Narodu“) rozbiła w puch oskarżenia Korfantego, teraz „Polska Zachodnia“, która dzień za dniem drukowała „dokumenty“, mające pognać Korfantego w opinii, nagle spuszcza z tonu i oświadcza „wielkodusznie“ (czy nie na rozkaz z góry?):

„My, ze swej strony, uznając całkowitą bezstronność i niezależność sądownictwa polskiego, mimo ciągłego prowokowania nas przez prasę opozycyjną, osobą aresztowanego p. Korfantego zajmować się nie będziemy.“

Obserwując spokojnie kampanję „rehabilitacyjną“, podejmowaną przez prasę opozycyjną, ze spokojem też oczekujemy dalszych

Listy genewskie.

Sentyment i budżet.

Genewa, 3 października.

Sucha preza wywodów o spadku cen zboża i o rosnącej liczbie bezrobotnych nabrała barwy i ciepła. mowy uderzyli w ton liryczny i przez salę przeszedł powiew wzruszenia; na trybunę wstąpił Quinones de Leon, by jako pierwszy z delegatów imieniem Hiszpanji złożyć hołd wyswobodzicielowi Ameryki Południowej. Szymonowi Bolivarowi, którego 100-lecie śmierci lacińskie republiki Ameryki obchodzą mają uroczystości 17 grudnia b. r. Wniosek o uczczenie Bolivara przez Ligę zgłoszonym został przez delegację 14 republiki hiszpano-amerykańskich i dyskusja nad nim silną rzecz musiła przypomnieć Hiszpanom smutne wyniki wojen, które przeciw ich panowaniu prowadził wielki założyciel Boliwji. Był zatem piękny i rycerski gest w przemówieniu Hiszpana, sławiącego w Bolivarze przedstawiciela najlepszych cnót rasy hiszpańskiej i zapewniającego, że postać Bolivara nie budzi już w Hiszpanji żadnych przykrych wspomnień. Umieli ten gest ocenić poludniowcy Amerykanie; b. prezes Senatu Kolumbijskiego Dr. Urrutia zakończył swój dytyramb na cześć Bolivara serdeczną apostrofą pod adresem matki tych kilkunastu republik. „Właśnie w tych dniach — mówił — kiedy wspominamy wielkie daty naszej niepodległości, odczuwamy najżywiej więzy przywiązania i wdzięczności względem Hiszpanji. Dlatego moje ostatnie słowa zwrócone są do niej, do wielkiej karmicielki ludów, twórczyni narodów, matki cywilizacji“.

Bolivar, twórca pięciu republik Boliwji, Kolumbji, Panamy, Peru i Wenezueli, marzył o instytucji, podobnej do dzisiejszej Ligi Narodów. „Byłoby pięknym — pisał w r. 1815 — by przesynek Panamy stał się dla nas tem, czem był przesynek Koryocki dla Greków. Obyśmy mogli mieć szczęście zwoływania tam kongresów przedstawicieli republik, królów i cesarstw, aby dyskutować o wysokich interesach pokoju i wojny z narodami trzech innych części świata“.

W 7 lat później powraca znowu do tej myśli: „Kongres taki służyłby nam radą w wielkich konfliktach, byłby miejscem kontaktu w czasie wspólnych niebezpieczeństw, wrotnym tłumaczem traktatów w wypadkach wątpliwych i wreszcie rozjemcą w naszych nieporozumieniach“.

Jest w tych słowach, które zostaną odlane w brzoźnie dla przyszłego Pałacu Ligi Narodów, cały niemal program instytucji genewskiej, stworzonej w sto lat później przez Wilsona. Zgromadzenie Ligi uczciło więc w Bolivarze jednego ze swoich — dość zresztą licznych — Janów Chrzcicieli. Obok południowych Amerykan pięknie przemówił zwłaszcza p. Motta imieniem „najstarszej republiki europejskiej“, nawołując te republiki amerykańskie — Argentynę, Brazylię, Costa-Ricę, Meksyk — które do Ligi nie należą, oraz Stany Zjednoczone A. P., by „zrealizowały misję solidarną i pokojową wszystkich rodzin ludzkich“.

Miałem wrażenie, że byłoby stosownym, by w tej chwili odezwał się także głos Polaka. Mógłby on składając hołd Bolivarowi przypomnieć, że w tej rodzinie bohaterów, która zawiera nazwiska Bolivara, Waszyngtona i Lafayette'a, znajduje się także współczesny im Kościuszko. I mógłby także zawiadomić dostojne Zgromadzenie, że i my tej jesieni obchodziliśmy 100-lecie walk o niepodległość... Dzisiejsze posiedzenie miało również chwila

etapów postępowania prawnego. Prawo ma teraz głos i ono też będzie rozstrzygać“.

Ależ tak! Było tylko „prawo“ doszło do głosu!

„Demokraci“ z B. B.

Cóż porabiają „demokraci“ z BB., zapytają nasi czytelnicy? Co porabia „Przełom“, który tyle agramentu zużywał na walkę z „piłsudczykami“ w BB.?

„Ostatni numer „Przełomu“ — píše „Robotnik“ — zawiera ostrą krytykę całej polityki dotychczasowej BB., zawiera przyznanie się, że reforma ustroju była dla BB. „hasłem rozpoznawczym (!) poszczególnych odłamów obozu przorządowego. cementem, spajającym BB“, którego nie należy wykruśzać przez „przedwczesną realizację (!)“. Czyli sprawdza się, cośmy wielokrotnie pisali, że BB. wrzeszcząc o reformie konstytucji, sabotował sam tę reformę! „Przełom“ wypowiada cały szereg innych słusznych poglądów o polityce BB.“

Ale cóż? Wszystko to kończy się głębokim ukłonem w stronę Piłsudskiego i wyrazami wdzięczności za to, że „wola Komendanta społeczeństwo ma być współaktorem w tym dramacie wyborczym“.

Więc wszystko po staremu. Milszy mandat poselski z rąk p. Piłsudskiego, niż prądka o jego systemie!

lę nastrojową. Prez. Titulescu wezwał obecnych do powstania z miejsc, by uczcić pierwszą rocznicę śmierci Gustawa Stresemanna, który w krótkim ale patetycznym przemówieniu nazwał wielkim Niemcem i wielkim obywatelom świata. „Obok geniuszu politycznego — twierdził p. Titulescu — Stresemann posiadał bardzo rzadki dar: był ludzkim“. Wydaje mi się, że ta pierwsza rocznica śmierci przypomina na została raczej z pobudek politycznych. Liga Narodów w walce z wrogami swej idei otacza się pancernem nazwisk, które już przez to, że nie należą do ludzi żyjących, mają wiotką siłę moralną. Przed kilku dniami przesunął się przez salę żalobny cień Nansena, dzisiaj zaś Stresemann uzyskał dzień w kalendarzu, zawierającym imiona patronów pokoju.

Uroczysty charakter miała również wczorajsza ceremonia podpisywania „traktatu o pomocy finansowej“ na wypadek wojny lub jej zagrożenia. Wniesiono na salę specjalne biurko, poczem wywoływani według alfabetu delegaci państw wychodzili na trybunę, by złożyć podpis pod świeżo uchwaloną konwencją. Odpowiedziało na apel 28 państw, m. in. Francja, Anglja, Czechosłowacja, państwa bałtyckie, Niderlandy. Imieniem Polski złożył podpis b. min. Gliwic. Nie podpisali konwencji Niemcy, Włochy, Węgry i — rzecz dziwna — Szwajcaria, która sądzi, że przepisy konwencji sprzeczne są z jej neutralnością. Czyż nie jest rzeczą dziwną, że właśnie trzy państwa, pobite w wojnie i najgroźniej dziś wolaające o rozbrojenie powszechne, odrzucają konwencję, która ma państwu napadniętym lub zagrożonym agresją zapewnić zbiorową gwarancję kredytu ze strony członków Ligi? Przecież taka konwencja wzmacniając bezpieczeństwo, przyspiesza wybitnie ograniczenie zbrojeń!

Jeśli konwencja zostanie przez 28 państw ratyfikowaną, to wysokość gwarancji procent-

Rozbicie koalicji antysocjalistycznej w Austrii.

Upadek gabinetu Schobera był zarazem rozbięciem „koalicji antymarksistowskiej“, która obejmowała chrześcijańsko-społecznych, wszechniemieców i chłopski Landbund. Partja chrześcijańsko-społeczna pozostała przy władzy, ale oparła się o Heimwehry, której wódt. ks. Stahrenberg otrzymał teke ministra spraw wewnętrznych. Dwa pozostałe stronnictwa usunęły się rozgoryczone i nie pójdą już do walki wyborczej w sojuszu z chrześcijańsko-społecznymi. Zamiast dwóch wielkich bloków będzie prawdopodobnie pięć a może nawet jeszcze więcej list wyborczych.

Społeczeństwo austriackie będzie musiało stwierdzić, że spotkało je dużo niespodzianek. Pierwszą taką niespodzianką było wejście Heimwehry do rządu. Jeszcze przed rokiem przywódcy jej piorunowali na parlamentarystów i z oburzeniem mówili o „zgniłych kompromisach“ politycznych, a oto teraz zawarli kompromis z chrześcijańsko-społecznymi i weszli do rządu. Coprawda nie zapominają o swych bojowych hasłach i z tego powodu narobili Vaugoinowi dużo kłopotu. Ks. Stahrenberg mówił na jakimś zebraniu, że musi się potoczyć głowa „Azjaty Breitnera“, znieawidzonego kierownika socjalistycznej polityki podatkowej w Wiedniu. Może to była przenośnia, ale w każdym razie nie takim językiem powinien przemawiać minister spraw wewnętrznych. Heimwehra zaś wydała odezwę, w której lekceważąco wyrażając się o parlamentarnej walce z socjaldemokracją wzywała do nieokreślonego bliżej „ataku“. Zaraz potem ukazały się komunikaty, łagodzące te pogroźki i zapewniające, że wszyscy ministrowie stoją na ściśle konstytucyjnym stanowisku, ale ujemne wrażenie pozostało.

Drugą taką niespodzianką jest zachowanie się socjaldemokratów wobec Schobera i jego polityka. Trzy lata temu socjaldemokraci malowali Schobera najjaskrawszymi barwami. Z największym oburzeniem pisali o „krwawym psie“, któremu przypisywali „rzeź“ robotników podczas krwawej rewolty w dniu 15 lipca 1927. W dwa lata później Schober był uznany przez nich za kandydata kompromisowego, choć najgłośniej popierał go „Neues Wiener Journal“, otwarcie popierający Heimwehry. Dziś piszą o nim niemal z sympatją, bo rozbił koalicję antysocjalistyczną i będzie walczył z chrześcijańsko-społecznymi.

Ze za Schoberem opowiedzieli się wszechniemcy, to nie dziwnego. Był on już ich kandydatem na prezydenta republiki po ustąpieniu Hainischa. Ale że równocześnie tegoż Schobera popiera prasa masonsko-żydowska, to już jest niespodzianką.

Jaki będzie program obozu, w którym obok zdecydowanych antysemitów mają zasiadać żydowscy finansisiści?

Schober zapowiedział już, że zgodzi się wysunąć swą kandydaturę do parlamentu. Jak się

toż pożyczki, jaką napadnięte lub zagrożone państwo będzie mogło zaciągnąć, wypisie 52.700 tys. fr. szwajc. Cała gwarancja ustalona została na 100 milj. fr. szwajc.

Losy tej konwencji zależne są jednak od wyniku konferencji rozbrojeniowej.

Wymieniłem już kilka cyfr i to mi przypomina uchwalony dziś właśnie budżet Ligi na r. 1931. Jest on o 6% wyższym od tegorocznego i wynosi:

Sekretariat Ligi Narodów	17 mil. fr.
Międzynar. Org. Pracy	8,6 mil. fr.
Trybunał Haski	2,7 mil. fr.
Budowa gmachów	2,1 mil. fr.
Pensje	1 mil. fr.

Wszystkie zatem rozchody Ligi dają sumę 31.637 tysięcy fr. szwajc. Po raz pierwszy w budżecie figuruje wydatek na pensje dla urzędników, które wehoda w życie od 1 stycznia 1931 r. Po 25 latach służby lub 60 latach życia urzędnik otrzyma 50% swych ostatnich poborów, nie więcej jednak niż 25 tys. fr. szwajc. Po wysłużeniu 3—10 lat będzie miał prawo tylko do zwrotu wkładek swoich i Ligi do funduszu pensyjnego.

W listopadzie rozpocznie się wreszcie budowa trzech ogromnych gmachów Ligi. Koszt budowy Sali Ligi i Sekretariatu wyniesie 23.633 tys. fr., gmach biblioteki wznosi Rockefeller kosztem przeszło 4 mil. franków.

Uchwaleniem budżetu i reorganizacji Sekretariatu zakończyła się dziś faktyczna praca XI. Zgromadzenia. W ostatniej sprawie Niemcy odnieśli częściowe zwycięstwo. Organizacja naczelnego kierownictwa Sekretariatu odroczonej została do roku następnego. Specjalna komisja zajęła się ma przygotowaniem wniosku w sprawie zniesienia, zatrzymania lub pomniejszenia ilości podsekretarzy (jest ich dziś 30). Zgromadzenie ugięło się przed Niemcami, nie chciało bowiem, choć mogło, uchwalić powiększenia ilości podsekretarzy do 8, przez co m. in. Polska otrzymałaby podsekretariat na równi z Niemcami.

był przedstawił jego obóz, zobaczymy za dni kilka. Narazie wiadomo, że ma to być „obóz środka“. O jego szansach wyborczych też trudno coś powiedzieć. Doświadczenie, jakie zrobiono z Niemcami z t. zw. „Staatspartei“, dało wynik ujemny. Okazało się, że stronnictwo zlepięne z różnorodnych żywiołów i zorganizowane tuż przed wyborami, nie pociąga wyborców. W Austrii może być inaczej, bo Schober jest popularnym a hasło unikania walk i lądowania zatargów też znajduje żywotny odzew

Chrześcijańsko-społeczni zajmują tym razem postawę bojową. W Wiedniu idą podobno łącznie z Heimwehrą, a może i w niektórych okręgach prowincjonalnych zawrą z nią sojusz. Sam zresztą kanclerz Vaugoin jest gorącym zwolennikiem Heimwehry a wobec socjalistów zawsze zajmował stanowisko o wiele bardziej zdecydowane niż nawet ks. Seipel.

Partja chrześcijańsko-społeczna ma przed sobą trudne zadania. Dużo zależy od tego, czy okaże się zwartą i solidarną, czy ci działacze, którzy — jak np. pos. Kunschak — byli przeciwnikami Heimwehry, nie ugną się z widowni politycznej. Hasło, z którym idzie do wyborów, mianowicie usunięcie korupcji w kolejniectwie, może liczyć na powodzenie, a Vaugoin jest dobrym mówcą i śmiałym politykiem. Niewiadomo jednak, czy te walory zrównoważą straty, jakie z pewnością nastąpią skutkiem odsunięcia się elementów wybitnie antyfaszystowskich wszelkim sojuszem z Heimwehrą przeciwnych oraz skutkiem tego, że w niektórych okręgach sama Heimwehra idąc do wyborów samodzielnie przyciągnie ku sobie trochę skrajnie prawicowych wyborców. Nie jest też wykluczone, że i Hitlerowcy ośmielą sukcesem swych współbraci w Niemczech, zdobędą nareszcie parę mandatów.

Nowy parlament austriacki będzie zapewne bardziej zróżniczkowany politycznie niż poprzedni. Ze ster rządu, w którym zasiadają Heimwehrowcy, nie przejdzie w ręce socjaldemokratów, to jest prawdopodobne. Ale z tego właśnie powodu, wobec znanego nieumiarowania i bojowych planów Heimwehry, Austria może być narażona na różne wstrząśnienia.

S. S.

Ruch przedwyborczy.

CENTROLEW W RADOMSKU.

Zjazd delegatów „Wyzwolenia“ z okręgu Częstochowa-Radomsko uchwalił wystawić osobną listę kandydatów, gdyż na wspólnej liście Centrolewu przedstawicielowi „Wyzwolenia“ p. Czarnockiemu dawano dopiero czwarte miejsce.

BE BE AGITUJE WŚRÓD ORTODOKSÓW.

Socjalistyczny „Robotnik“ podaje, że podczas świąt żydowskich, na które zjeżdżają się

tłumy żydowskich ortodoksów, dwaj wybitni działacze Be Be mają wygłosić szereg referatów. Między innymi wygłosi Be Be mają odwiedzić rabinów w Górze Kalwarii, Mszczonowie, Aleksandrowie i Beźce.

„ABC“ ZNOW WĘDKUJE.

W ścisłym związku z wyborami pozostają wędrowni „ABC“, urabiającego opinie Warszawę przeciw „sanacji“. Dziennik ten ostatnio drukował się w „Drukarni Artystycznej“. Nagle, w piątek wieczorem właściciel drukarni oświadczył, że nie będzie mógł pisma drukować. Widocznie obawiał się, że turkot maszyny rotacyjnej, drukującej „ABC“, będzie zbyt głośny. Wobec tego dziennik jeszcze raz zmienił drukarnię i format. „ABC“ drukuje się obecnie w „Drukarni Polskiej“ przy ul. Szpitalnej.

WIECE CH. D. W OKR. 43.

Przedwczoraj, w niedzielę, odbyła się w Andrychowie w Domu Katolickim konferencja delegatów Ch. D. W godzinach popołudniowych odbyło się tłumne zebranie mieszczańskie. Sytuację polityczną przedstawił jeden z działaczy chrześcijańsko-społecznych, poczem p. A. Jaworski z Krakowa w płomiennym przemówieniu odmalował trudne położenie mieszczaństwa i wezwał je do głosowania na listę Ch. D. Uczestnicy zebrania wyszli podniesieni na duchu i z głębokim przekonaniem, że ani na sanację, ani na centrole głosować nie mogą.

Tegoż dnia odbyło się zebranie w Roczynach wsi, która przy poprzednich wyborach głosowała przeważnie na socjalistów. Referat wygłosił red. Sopiński z Krakowa, a w dyskusji dłuższe przemówienie wygłosił jeden z działaczy chrześcijańsko-społecznych z Andrychowa. Mieszkańcy wsi (w liczbie około stu osób) uchwalili jednomyślnie głosować na listę Ch. D. Nikt nie stanął ani w obronie sanacji, ani w obronie lewicy, która w r. 1926 utorowała drogę sanacji.

Warto dodać, że na wiecu w Andrychowie znalazł się również komendant miejscowej policji i pilnie się referatom przysлуchiwał. Potem pospieszył ten sprężysty (trzeba mu to przyznać) stróż prawa do Roczyn na drugi wiec Ch. D. Tu przyznał, że w jego obrębie działania Chrz. Dem. pierwsza rozpoczęła kampanię wyborczą. Przeprowadzi ją zwycięsko!

Na ziemiach Ruskiej.

Konsekrecja ks. biskupa Jasińskiego.

W katedrze św. Stanisława Kostki w Łodzi ks. kardynał Kakowski dokonał w niedzielę konsekracji nominowanego biskupa diecezji sandomierskiej, ks. Jasińskiego, w otoczeniu ks. ks. biskupów Tymienieckiego i Fulmana, oraz duchowieństwa łódzkiego i alumnów seminarjum duchownego. W uroczystościach konsekracji wzięła udział delegacja diecezji sandomierskiej z ks. pralatem Róderem na czele i delegacja diecezji wrocławskiej. Po uroczystościach w pałacu ordynariusza łódzkiego ks. biskupa dr. Tymienieckiego odbył się raut.

Na Serecie stanął nowy most.

Onegdaj nastąpiło uroczyste otwarcie nowo wybudowanego mostu na Serecie w pobliżu wsi Bucinów, na linii kolejowej Haliż—Ostrów—Tarnopol. Most poświęcił ks. Sokalski w asyście duchownego grecko-katolickiego. Nowozbudowany i poświęcony most jest wspartym wiaduktem kamiennym a największy łuk ma 45 metrów. Koszt budowy wyniósł około 760.000 zł. Budowa trwała od początku 1929 r.

Konfiskata żydowskiego miesięcznika propagującego komunizm pod piaszczykiem literatury.

Jak donoszą ze stolicy, komisariat rządu skonfiskował ostatni numer „Miesięcznika literackiego“ (wydawanego przez żydowskiego futurystę A. Wata), za tendencje wybitnie komunistyczne!

Dręczyciel zwierząt podlega karze!

Do władz zwracają się często osoby i instytucje z prośbą o interwencję w wypadkach nieuczynnego obchodzenia się ze zwierzętami w licznych w Polsce cyrkach i menażeriach wędrownych.

Wobec tego min. spraw wewn. wystosowało do wszystkich wojewodów okólnik, w którym zaznacza, że w razie ujawnienia faktów nieuczynnego obchodzenia się ze zwierzętami, występować należy przeciwko winowajcom na drodze sądowej — na zasadzie przepisów i rozporządzeń o ochronie zwierząt.

Zabójstwo za zwrócenie uwagi.

Na polach wsi Rybne koło Raszyna zlożył onegdaj niejaki Leon Turkowski. W pewnej chwili do myśliwego podszedł miejscowy wieśniak, Wł. Perzyna, zwracając mu uwagę, że nie ma prawa polować na jego gruntach.

Wywiązała się ostra kłótnia, w czasie której Turkowski strzelił dwukrotnie do Perzyny. Gospodarz przewieziony do szpitala, zmarł. — Turkowskiego aresztowano.

Bandytyzm w Paryżu.

Czy słyszeliście coś o bandytyzmie chicagowskim przed wprowadzeniem ustawy o prohibicji? Tyle chyba zapewne, ile się słyszy o bandytyzmie w blisko 4-milionowym mieście.

Choroba nagminna, prawdziwym postrachem obywateli, z którym daremnie walczy władze, stał się bandytyzm chicagowski dopiero z chwilą wprowadzenia prohibicji. Prohibicja wyprodukowała i produkuje wciąż jeszcze nowy typ przestępcy, ciągnącego swe zyski olbrzymie z zakazu fabrykacji, sprzedaży i picia alkoholu. Otóż szczególnie w Chicago i w sąsiednim Detroit, jako w olbrzymich centrach przemysłowych, wyrobił się specjalny typ dostawców alkoholu, t. zw. „gangster“, którzy kontrolują wszystkie spelunki, bary i którzy z czasem rozszerzyli swą kontrolę i na inne lokale, na instytucje, na ludzi i t. d.

Nie można zaprzeczyć, że działalność bandytów chicagowskich ułatwia niezmiernie liberalne ustawodawstwo karne stanu Illinois, które np. zezwala na wypuszczenie przestępców kryminalnych na wolną stopę za kaucję. Gdyby nawet tak nie było, to „gangsterzy“ potrafiliby kupić z całego ustawodawstwa, znajdując swych opiekunów wśród policji, sędziów i polityków, rozporządzając bowiem tak olbrzymimi sumami, że zdołają kupić najuczciwszych, nie mówiąc o tem, że z racji wybieralności sędziów, zapewniana jest im wygra.

Jako przykład, jak głębokie kucie zapuścił bandytyzm chicagowski i jakich metod używa w swej działalności, świadczy słynna

afeta zamordowania reportera z „Chicago Tribune“, Lengle. Okazało się, że Lengle, to była zwykła kanalja, jak o nim powiedział później naczelny redaktor „Chicago Tribune“, stał on bowiem na usługach „gangsterów“ i był pośrednikiem między słynną bandą Al Capone, a policją chicagowską i dorobił się na tym procederze znacznego majątku, który stracił następnie w znanym krachu na giełdzie nowojorskiej. Właśnie był w trakcie ponownego dorabiania się przy pomocy swego przyjaciela Al Capone, gdy w tunelu kolejki podziemnej zabity został ostrzałem z rewolweru z ręki strzelca bandy, rywalizującej z tamtą bandą, mianowicie Bug Moran'a. Każda banda bowiem rozporządza specjalnym oddziałem niezawodnych strzelców i oni to dokonują wszystkich zabójstw i zbrodni. Sami szefowie są spokojnymi obywatelami o mniej, lub więcej czystych rękach, bywają członkami klubów i товариств dobroczynnych, są dostawcami materiałów budowlanych dla maniepalności agitatorami wyborczymi i t. d., mimo iż wszyscy wiedzą, że mają na swe usługi całe armie bandytów i że pieniądze, które wydają na cele społeczne, noszą na sobie ślady krwi.

Obok tych wielkich armii żerują oczywiście z łatwością i pomniejsi pospolici bandyci, dokonujący napadów rabunkowych, czego tamci nigdy prawie nie czynią. Do tych drobniejszych przestępców prawo odnosi się z całą surowością, ratując w ten sposób pozory sprawiedliwości.

Straszną omyłką pijaków.

W piwnicy składu aptecznego Zygmunta Gielmińskiego w Kepnie zatrudnieni byli składaniem towaru dwaj robotnicy. Zobaczywszy w piwnicy pełne butelki, postanowili uraczyć się ich zawartością. Jak się okazało, w butelkach znajdował się kwas karbolowy, który u obu lakomych robotników wywołał straszną skutki. Jeden z nich, Stefan Poszwa, zmarł po godzinie, drugi, Augustyn Kubera walczył ze śmiercią w szpitalu.

CZARNOHORA POD SNIEGIEM.

W Beskidach Wschodnich spadł śnieg, pokrywając grubą warstwą szczyty i połoniny. Na Pokuciu panują w nocy silne przymrozki.

PIĘKNA DZIAŁALNOŚĆ T. S. L.

Ubiegłej niedzieli odbyło się poświęcenie ochronki TSL w Czulicach pod Krakowem. poświęcenie świeżo wybudowanej szkoły TSL w Odemem, pow. Gorlice i w otwarcie Domów ludowych TSL w Dołżance i Jankowicach w powiecie tarnopolskim.

POPIERSIE W. KS. WITOLDA W KOŚCIELE ŚW. MIKOŁAJA W WILNIE.

W Wilnie zakończono prace nad popiersiem wielkiego księcia Witolda, które dla litewskiego komitetu obchodu 500-lecia śmierci Witolda wykonał znany rzeźbiarz wileński, Rafał Jakimowicz. Popiersie to ustawione będzie w kościele św. Mikołaja w Wilnie.

NOWY TRANSPORT OSADNIKÓW DO PERU.

W dniu 8 bm. wyjedzie przez port francuski w Hawrze szósty już transport osadników polskich do Peru, złożony z 30-tu osób.

PLAGA WILKÓW.

Prasa wileńska podaje, że ostatnio na terenie gm. Iuzajskiej, hrudzowskiej, zośmiańskiej i kobylnickiej, pojawiły się wielkie stada wilków, wyrządzając mieszkańcom tych gmin znaczne szkody.

NADMIAR JELENI NA POMORZU.

Z powiatu kościerskiego na Pomorzu donoszą, że w tamtejszych lasach pojawiły się olbrzymie ilości jeleni, które wyrządzają szkody w zaszewach. Poszkodowani rolnicy wystąpili do władz powiatowych z prośbą o zarządzenie środków ochronnych.

ARESztOWANIE ZARZĄDU MIASTA JĘDRZEJOWA.

„Polska Zbrojna“ donosi: „Władze administracyjne stwierdziły nadużycia w magistracie m. Jędrzejowa, popełnione przez burmistrza, wiceburmistrza, ławników i niektórych radnych. Zostali aresztowani: burmistrz St. Pacanowski, wiceburmistrz K. Gómdzik, ławnicy Jan Wolny i Sława Dutkiewicz, radni Wdowiński, Nasuła i Koczewski“.

SMIERTELNA OFIARA HAZARDU.

Liczni byłwalcy wyścigów konnych w Warszawie byli w niedzielę świadkami tragicznego wypadku. Po ostatnim biegu jakiś młody człowiek skierował lufę rewolweru w usta i wystrzałem pozabawił się życia. Jak ustalono ze znalezionych w ubraniu denata dokumentów, był to 32-letni Tadeusz Wyszyński, urzędnik biura prób i podań w Otwocku. Istnieje przypuszczenie, iż Wyszyński targnął się na swoje życie z powodu grubszej przegranej w totalizatorze.

Niezwykle uzdolenie ks. Lambert.

(KAP) „Echo de Paris (29.9.30.) donosi, że ks. Gabriel Lambert z Nicei, profesor teologii na uniwersytecie w Tuluzie, który z wyśokimi kwalifikacjami intelektualnymi łączy niezwykłą umiejętność odnajdywania wody pod powierzchnią ziemi, obdarzony został ciekawą „oficjalną“ misją „odgadywacza wód w Londynie“. Wspomniany dziennik paryski podaje, że ks. Lambert za pośrednictwem swego arcybiskupa ma otrzymać z Rzymu dyspensę, która mu pozwoli na wypełnienie tej misji. Celem zademonstrowania swych niezwykłych kwalifikacji rozpoczął on pracę od tego, że w Hyde Park odkrył wiele źródeł wody podskórnej. Osoba ks. Lambert dowodzi, że sztuka odkrywania źródeł wodnych stała się obecnie aneksem do wiedzy ścisłej. „Pałeczka“ nie ma już w sobie tajemnicy, ale, by posługiwać się nią, trzeba posiadać właściwości, które dane są nie wszystkim.

DOM PRASY W GENEWIE.

Jak donoszą z Genewy, 35 państw wpłaciło już udziały, wynoszące około 10 tysięcy złotych każdy, na dom prasy dla dziennikarzy pracujących przy Lidze Narodów. Związek dziennikarzy akredytowanych przy Lidze zadeklarował również swój udział w powyższej sumie.

JAK BOLSZEWICY BUDUJĄ KOLEJE.

Urzędowy organ sowiecki „Izwestja“ podaje ciekawe szczegóły o brakach zauważonych w budowie nowych kolei żelaznych. Okazuje się, że na budującej się linii Dżulf—Baku, nowo wybudowane domy mieszkalne już ulegają niszczeniu. Również i mosty żelazo-betonowe, ukończone niedawno, muszą być rozwalone i pobudowane na nowo.

WENUS Z WINTERNITZ

W okolicy Winternitz i w Czechosłowacji przeprowadza się od kilku lat wykopaliska przedhistoryczne. Przed rokiem znaleziono figurę kobiecą z kości mamutowej, której wiek obliczają fachowcy na 20.000 lat. Ciekawy zażytek umieszczono w muzeum w Bernie morawskim. Obecnie pojawiła się znów druga Wenus, odkopana rzekomo w Winternitz przez pewnego młynarza, Co do tej drugiej figury toczył się spór między uczonymi o jej autentyczność. Prof. Bayer stwierdził ostatnio niezbicie, że ta druga Wenus jest falsyfikatem.

PLAGA KROKODYLÓW NA SUMATRZE

Rzeki wyspy Sumatry tak obfitują w krokodyle, że olbrzymie te gady stanowią prawdziwą plagę mieszkańców miejscowości nadbrzeżnych na tej wyspie, a władze holenderskie Sumatry zmuszone są urządzić od czasu do czasu gromadną rzeź krokodyli. Nocami krokodyle wychodzą z wody i zakradają się do chat krajowców, porwijąc z nich dzieci, a nawet osoby dorosłe. Dotychczas krokodyle pożarły trzynastu krajowców. Wobec tego mieszkańcy zwrócili się do władz holenderskich z błaganiem o jak najszybsze zajęcie się wytepieniem niebezpiecznych gadów.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa

Do L. B. a. 5446/30.

OGŁOSZENIE LICYTACJI

Celem oddania w przedsiębiorstwo wszystkich robót i dostaw przy budowie 2-go domu mieszkalnego miejskiego na błoniach grzegorzeczkich w Dz. XIX w Krakowie Gmina miasta Krakowa, rozpisuje niniejszym licytację ofertową, zastrzegając sobie wolny wybór oferty wedle swego uznania bez względu na jej wysokość względnie niezawierając żadnej z wniesionych ofert.

Plany, warunki ogólne i szczegółowe przegłądać można w Oddziale budowy gminnych Magistrat schody IV. p. 2. drzwi Nr. 27, między godziną 12 — 2-gą po południu, gdzie również można otrzymać formularze ofertowe.

Oferty należy ostatecznie i zaopatrzone kwitem na złożone wadium w Kasie miejskiej w wysokości 2% sumy ofertowej wnieść należy na przepisanych formularzach ofertowych w temże biurze do dnia 16 października b. r. godzina 12-ta w południe, poczem nastąpi otwarcie ofert w Sali posiedzeń Magistratu. Oferty później wniesione lub nie sporządzone wedle wzoru, uwzględnione nie będą.

Kraków, dnia 29 września 1930 r.

Prezydent miasta.

W. Ostrowski m. p.

Celem uregulowania nakładu prosimy o najrychlejsze uregulowanie prenumeraty.

Z całego świata.

Uroczystość ku czci św. Augustyna we Włoszech.

W ostatnich tygodniach we wszystkich okęgach Włoch odbywały się obchody ku czci św. Augustyna. Punktem kulminacyjnym i zamknięciem tych uroczystości było nabożeństwo w bazylice San Pietro in ciel d'oro w Padwie, gdzie znajduje się grób św. Ojca Kościoła. W nabożeństwach kościelnych wzięli udział liczni biskupi. Kardynał Schuster z Medjolanu wygłosił okolicznościowe kazanie, w którym podkreślił potrzebę prowadzenia dzieła apostoła skiego przez dzisiejszych kapłanów z taką samą gorliwością jak to czynił wielki biskup Hipponu.

Góra Mojżesza na sprzedaż.

Korespondent londyńskiego „Daily Express“ donosi z Jeruzolimy, że góra Nebo, z której Mojżesz oglądał Ziemię Obiecana i na której zakończył życie, jest na sprzedaż. Szejkowie plemion arabskich w Transjordanii, będący właścicielami tej góry, zaproponowali ojcom Franciszkanom nabycie jej szczytu. Żądając za niego 1.500 funtów szterlingów. Ofertę tę jednak zakon odrzucił ku wielkiemu zdziwieniu szejków, którzy sądzili, że ojcowie Franciszkanie za wszelką cenę chcą nabyć górę Nebo, aby przeprowadzić na niej poszukiwania archeologiczne i wzniesić tam świątynię. Obecnie więc szejkowie poszukują innych nabywców na górę Mojżesza.

Hitlerowcy pomazserują do Poczdamu.

Marsz oddziałów szturmowych hitlerowców do Poczdamu, który miał się odbyć dnia 28 bm., a potem został odłożony, wyznaczono ostatecznie na dzień 12 bm., to jest w przeddzień otwarcia sesji nowego Reichstagu.

W marszu tym mają wziąć udział nie tylko oddziały bojowe okręgu Brandenburgii, ale również i delegacje z całej Rzeszy Niemieckiej. W Poczdamie odbyły się ma defilada wszystkich oddziałów przed Hitlerem. W demonstracji tej zapowiedziany jest udział b. następcy tronu Wilhelma.

Straszną egzekucją.

W tych dniach stracono na fotelu elektrycznym w Chicago 2 murzynów, którzy dokonali morderstwa przy próbie ograbienia banku. Jeden z murzynów, częściowo sparaliżowany suchotnikami, umarł dopiero po 3 minutach. Świadkami strasznej egzekucji było około 300 osób. Kilka z nich zemdlalo na widok okropnych cierpień murzyna.

Najszybsze pociągi w Europie

posiada Francja, gdzie na linii Paryż—St. Quentin pociąg Nr. 185 przebiega z szybkością przeciętną 99,9 km. na godzinę. Na dystansie zaś Paryż—Jeumont ekspres Paryż—Leodjum biegnie z szybkością aż 100,5 km. na godzinę. Ogółem 85 pociągów pospiesznych we Francji biegnie z szybkością przewyższającą 90 km. na godzinę.

Fryzura garsonki — niemodną.

Z Wiednia nadeszła decyzja doniesłej wagi dla pań, liczących się z modą. Oto kongres międzynarodowy fryzjerów, obradujący w Wiedniu postanowił, iż fryzura garsonki nie jest już modna i że należy obecnie przejść do fryzur stylizowanych.

Literatura, kino, teatr

Pitigrilli w Warszawie.

Jak donosi „Nasz Przegląd“ do Warszawy przyjechał „pociągiem luksusowym z Paryża“ popularny obecnie w Europie pisarz pornograficzny, kryjący się pod pseudonimem Pitigrilli.

Pierwsze wrażenia warszawskie młodego, okrzykanego nowelisty włoskiego były: „Che belle donne!“ (Co za piękne kobiety!). Podobno Pitigrilli grozi, wydaniem niebawem powieści, która będzie poświęcona impresjom ze stolicy Polski. Musiny czuwać, aby nie oszkalował naszych kobiet, które są wprawdzie piękne, ale w żadnym stopniu nie nadają się na bohaterki jego pornograficznych opowieści.

Pitigrilli jest dziennikarzem z Turynu, prawdziwe jego nazwisko brzmi Dino Segre. Ostatnio znów miał nieprzyjemny proces ze znaną pisarką włoską, Amalią Guglielminetti, w trakcie którego wyszło na jaw kilka brzydkich postępów młodego dziennikarza. Proces ten Pitigrilli wygrał, został przyjęty do partii faszystowskiej (uzyskał „tessere“, co jest dziś rzeczą trudną); — nie jest to jednak równoznaczne z wysokim poziomem moralnym pisarza.

MOISSI NAPISAŁ DRAMAT O NAPOLEONIE

„Prager Presse“ donosi, iż oddawna zapowiadane pierwsze dzieło sceniczne znanego aktora niemieckiego, Aleks. Moissiego nosi tytuł „Der Gefangene“ (Więzień). Tematem jego są ostatnie lata Napoleona i jego śmierć na wyspie św. Heleny.

Jeszcze o 30-leciu Teatru Wielkiego we Lwowie.

Donosiliśmy o uroczystości 30-lecia istnienia Teatru Wielkiego we Lwowie. Dzień 4 października 1900 r., w którym nastąpiło otwarcie nowego teatru po zwinieniu starej sceny Skarbowski, był świętem kulturalnym Lwowa. Pierwszym dyrektorem tego teatru był Tad. Pawlikowski, który dla rozwoju kultury teatralnej w Polsce położył wprost nieopozytne zasługi. Po Pawlikowskim byli kolejno dyrektorami sceny lwowskiej: Ludw. Heller, Rom. Żelazowski, Mich. Tarasiewicz, Ludw. Czarnowski, Henr. Barwiński, Teofil Trzciański, Henryk Barwiński, Ludwik Czarnowski i wreszcie spółka S. Czapelski — Z. Zaleski.

Śmierć Milтона Sillsa.

W Ameryce zmarł znany z filmów awanturnych i sensacyjnych, Milton Sills. Po niedawnej śmierci Lona Chaneya jest to nowy cios dla kinematografii amerykańskiej. Sills był uosobieniem siły i bohaterstwa; nazywany był powszechnie „stuprocentowym mężczyzną“. Jego postać wysoka i silna, jego twarz piękna, lecz dziwnie miła czyniły osobę tego aktora zjawiskiem niezwykle sympatycznym i popularnym zwłaszcza w gronie młodzieży. Ulubionymi jego typami były postacie marynarzy.

Milton Sills nie osiągnął wyżyny Chaneya; nie był genialnym, odtwórcą człowieka z jego namiętnościami — jakim był zmarły „człowiek o stu maskach“ — ale swoją grą podniósł wartość niejednego kicza filmowego. Była w nim ta szczerota artystyczna, która najbardziej idyotyzmemu filmowi Hollywoodu nadaje ludzkie oblicze.

Jubileusz G. Apollinaire'a.

Francja literacka obchodzi 50-lecie urodzin jednego z najwybitniejszych poetów nowoczesnej Francji, przedstawiciela awangardy francuskiej, G. Apollinaire'a (ur. w r. 1880 zmarł w 1918). Był on z pochodzenia Polakiem, nazywał się Kostrowiecki, mówił po polsku i zaznaczał swą polskość. Wrócił z frontu niemieckiego z trąpanowaną czaszką, nadwątłym zdrowiem i umarł na hiszpankę. Wpływ jego na literaturę współczesną Francji (i zagranicą) był znaczny.

Artystka z Comédie Française zakonnica

(KAP) W tych dniach, jak doniosła prasa, znana artystka dramatyczna w Paryżu, Yvonne Hautin, z Comédie Française wstąpiła do klasztoru. Wiadomość o tem wywarła w stolicy Francji a zwłaszcza w kołach artystycznych wielkie wrażenie.

Decyzja Yvonne Hautin, która ma lat 29 i stała na drodze do świetnej kariery aktorskiej, w dziejach teatru paryskiego nie jest faktem odosobnionym. To samo uczyniła niedługo stępna Eva Lavalliere a jeszcze przedtem jedna z najgłośniejszych aktorek swego czasu, ulubienica Paryża, Mademoiselle Gautier.

Ojciec kinematografu.

Ojciec kinematografu, Le Prince urodził się w Metz w 1842 r. jako syn oficera w armii francuskiej. Twórca fotografii, Daguerre, przyjaciel Le Prince'a, udzielił jego synowi, wówczas małemu chłopcu pierwszych wskazówek dotyczących sztuki fotografowania. Młody Le Prince, jako student uniwersytetu paryskiego, poznał się z młodą dziewczyną, córką Józefa

Nowojorski dworzec.

42 perony pod ziemią. — 800 pociągów dziennie! — 100 tysięcy pasażerów przewija się przez ten dworzec. — Dworzec miasto.

Wyobrażenie o ruchu nowojorskim może nam dać w całej pełni ogromna na kilka pięter pod ziemię sięgająca stacja kolejowa t. zw. Grand Central Terminal. Dworzec ten jest największym nie tylko w Nowym Jorku, ale i na całym świecie. W hali przyjąć może się pomieścić 30 tysięcy ludzi. Na środku ogromnej sali, wyłożonej całkowicie marmurem, znajduje się biuro informacyjne. Wzdłuż ścian zaopatrują się podróżni w bilety kolejowe przy 51 okienkach.

Naprzeciw głównego wejścia znajduje się wystawa ilustrująca rozwój środków komunikacyjnych. Dalej umieszczony jest elektryczny aparat — który napisami informuje publiczność o odjeździe pociągów. Hala dworcowa znajduje się na powierzchni ziemi, podczas gdy 42 perony leżą głęboko pod ziemią. Pierwsze piętro włącznie jest przeznaczone dla pociągów dalekobieżnych. Drugie dla ruchu podmiejskiego. Średnio na dzień przykłada lub odjeżdża 800 pociągów ze 100.000 pasażerów. Ogromny ten ruch jednak nie wyczerpuje wszystkich możliwości obrotu pasażerskiego. Dworzec nowojorski może wyekspedować 70.000 pas. na godz., dając do dyspozycji 1100 wagonów naraz dla podróżnych.

Największy jednak podziw wywołuje nadzwyczaj ożywiony ruch handlowy w halach

dworcowych. Obok restauracji, kawiarni, bufetów z przekąskami i napojami, znajdują się tam pierwszorzędne zakłady fryzjerskie i krawieckie. W trzech olbrzymich hotelach mogą podróżni przeczekać nie wychodząc na miasto, we filii banku załatwiają swe sprawy pieniężne, a w razie potrzeby korzystają z usług dentysty. Nie na tem jednak kończą się wygody dla podróżujących. W zabudowaniach dworca znajdują się liczne sklepy, które sprzedają wszelkiego rodzaju artykuły toaletowe i codziennej potrzeby. Kto chce dostać się do miasta, nie potrzebuje z peronu ulować się na powierzchnię ziemi. Może posłużyć się „taksówką“, stojącą na podziemnym placu, skąd wkrótce wyjedzie na miasto. W bezpośredniej bliskości peronów znajduje się stacja kolei podziemnych, które można dotrzeć do najbliższego punktu metropolii.

Do wyjeżdżających ze stacji pociągów przyczepia się elektryczne parowozy, a to w tym celu, by uwolnić miasto od dymu lokomotyw, pędzonych parą. Dopiero za miastem zmienia się parowóz na zwykły.

Dworzec ten ma w pobliżu siebie podobnego towarzysza w „Pensylwania Station“. Stacja ta rozmiarami bardzo mało ustępuje „Grand Central“, a przewyższa go stylową architekturą budowy.

V. Powszechny Zjazd Historyków Polskich

W związku z obchodem stulecia Powstania Listopadowego w dniach 29 listopada do 4-go grudnia b. r. odbędzie się w Warszawie piąty Powszechny Zjazd Historyków Polskich. Już obecnie zgłoszono na Zjazd pokaźną liczbę referatów; m. in. zapowiedzieli odczyty profesorowie: Askenazy, Tokarz, Konopczyński, Kukiel, oraz kilku uczonych francuskich, węgierskich i czeskich.

W związku z przypadającą w roku bież. 500-tą rocznicą śmierci księcia Witolda — na sekcji historii dawnej Rzplitej będzie uwzględniona w szczególności historia Litwy.

Osoby, pragnące wziąć udział w zjeździe, winny wnieść składkę uczestnictwa w kwocie 25 zł. czekiem P. K. O. (Nr. 152.226) na rzecz Pol. Tow. Histor. we Lwowie.

Sport.

Konopacka mistrzynią pięcioboju.

3 nowe rekordy Górnego Śląska.

W Katowicach odbył się w niedzielę pięciobój kobiecy o mistrzostwo Polski. Startowało 10 zawodniczek. Przez cały czas zawodów padał deszcz. Mimo to osiągnięto szereg dobrych wyników. Pierwsze miejsce w ogólnej punktacji zajęła bezapelacyjnie Halina Konopacka-Matuszewska, która zdobyła 3.989,88 pkt. Na drugim miejscu uplasowała się Hulanička — 3.497,97 p. Trzecia z kolei Grabička osiągnęła 3.184,07 p. Dalsze miejsca zajęły 4) Lubecka — 2.990,39. 5) Schabińska 2.890,87. 6) Rakocińska 2.737,05 (nowy rekord Śląska), 7) Sikorzanka.

Konopacka osiągnęła w poszczególnych konkurencjach następujące wyniki: Skok wdal 511,5. rzut oszczepem 32,35 m., bieg 60 m. 8,4 sek. rzut dyskiem 33,21 m. Bieg 200 m. — 28 sek. Na 5 konkurencyj Konopacka zajęła pierwsze miejsca w trzech — w dysku, oszczepie i w biegu na 200 m. W biegu na 60 m. najlepszy wynik osiągnęła Hulanička — 8 sek. W skoku wdal pierwsze miejsce zajęła również Hulanička z wynikiem 517,5.

Poza konkursem odbyła się próba pobicia rekordów okręgowych w konkurencjach panów. W biegu 200 m. przez płotki. Sobik (PKS. Katowice) zajęł pierwsze miejsce, ustanawiając nowy rekord Śląski z wynikiem 28,5 sek. Poza tem Ziółka pobit rekord Śląski w biegu na 1000 m. osiągając 2:46 sek.

MECZE O WEJŚCIE DO LIGI.

W dalszych rozgrywkach o wejście do Ligi łódzki W. K. S. pokonał I. K. S. (Toruń) w stosunku 3:0, a zawody Legia (Poznań) — Skra (Warszawa) dały wynik remisowy 2:2. Mecze między mistrzem Częstochowy „Warta“ a mistrzem Śląska, A. K. S. odroczono do dnia 1 listopada.

RUCH — WARSZAWIANKA 2:1 (0:0).

Do wczorajszego sprawozdania o meczach ligowych wkłada się pomyłka, a mianowicie wynik zawodów Ruch — Warszawianka opiewa 2:1, a nie 3:1 dla Górnślązaków. Bramki dla zwycięzców zdobył Sobota i Kaluza, dla gości — Jankowski.

Ruch wydawniczy.

PISMO PRZECIWKO SEKCIARSTWU. Ukazał się w Radoniu pierwszy numer miesięcznika p. t. „Prawda Katolicka“, pod redakcją ks. dr. St. Grelowskiego, poświęconego obronie wiary katolickiej przeciwko sekciarstwu. Wobec ożywionej pracy błędowierców pismo to jest dziś konieczne. — Redakcja i administracja mieści się w Radoniu, ul. Żeromskiego 49. Prenumerata roczna 5 zł.

ADW. DR. BRONISŁAW FELLER. — Kodeks kolejowy. T. II. Kolejowa ustawa emerytalna i rozp. Min. Komunikacji o opiece lekarskiej z rozp. wyk. Min. Komunikacji z komentarzem, orzeczeniami Najwyższego Trybunału Administracyjnego i wzorami podań.

Literatura prawna kolejowa u nas dotąd nie istnieje. Pierwszą pracą na tem polu autor zapoczątkował kodeksem kolejowym, którego I. część o polskiej pragmatyce kolejowej z komentarzem wyczerpana po upływie kilku miesięcy, wyszła już obecnie w drugim wydaniu. W części II autor omawia systematycznie przepisy ustawy emerytalnej kolejowej podkreślając jej charakter liberalny i przedewszystkiem to, że unifikacja prawa kolejowego nastąpiła obecnie na terenie całej Rzeczypospolitej co było palącą potrzebą. Prócz tekstu ustawy zamieścił autor rozporządzenia o opiece lekarskiej z uwzględnieniem ogłoszonego w Dz. U. Nr. 7 z 11 lutego 1930 r., rozp. wykonawcze Min. Komunikacji, ustawę o darach z łaski, orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego i wzory podań. Komentarz autora starannie opracowany wyjaśnia wszelkie wątpliwości, jest przystępny dla najszerszych warstw, a przykładami wyjaśnia konkretne wypadki.

Książka zasługuje na najszersze rozpowszechnienie.

Dziś premiera! — Dziś premiera!
w kinie dźwiękowym „WANDA“ ul. św. Gertrudy 5

Wspaniała inauguracja sezonu jesiennego.
CUD TECHNIKI I BRAWURY! CUD TECHNIKI I BRAWURY!

LOTNIK

Dźwiękowe arcydzieło filmowe zakrojone na olbrzymią skalę.
W rolach głównych:
JACK HOLT — LILLA LEE — RALPH GRAVES
Realizacja FRANCHI CAPRA. (Reż. Łodzi Podwodnej)
Brawurowe zdjęcia walk w powietrzu wykonane przy współudziale całego korpusu lotniczego Stanów Zjednoczonych.
Ponadto w programie groteska rysunkowa FLEISCHERA.
Ceny miejsc normalne. Ceny miejsc normalne!
Początek seansów codziennie o godz. 5, 7 i 9¹⁰ wieczór, w niedziele i święta o godz. 3 p o po
Ze względu na wybitne walory artystyczne film dla wszystkich dozwolony.

Whitley'a, inżyniera w Leeds. Po pobraniu się Le Prince'a z panną Whitley, brat jej, John Whitley, zachęcił Le Prince'a do osiedlenia się w Leeds i kontynuowania tam swoich prac fotograficznych.

Od r. 1836 do 1890 młoda para, przeniósłszy się do Leeds, prowadziła w tem mieście atelier fotograficzne, w którym w r. 1838 udało się Le Prince'owi sfotografowanie pierwszych żywych ruchomych obrazów jednoczawkową kamerą, chwytającą dwadzieścia zdjęć na sekundę. Otrzymawszy te zdjęcia, wyświetlił też Le Prince pierwsze te obrazy na ekranie za pomocą projektor, oświetlonego lampą elektryczną.

W ścianie frontowej atelier fotograficznego, w którym wykonany został pierwszy obraz kinematograficzny, wmurowana zostanie tablica, upamiętniająca wynalazek i osobę wynalazcy. Będzie ona nosiła godła Francji i miasta Leeds a przy akcie odsłonięcia, dokonany przez burmistrza Leeds, obecni będą przedstawiciele władz francuskich.

Rzeczus ciekawe.

Wpływ radja na wzrost roślin.

Już dawno w świecie uczonych krążyły przypuszczenia, że fale eteru okazują wpływ na wzrost roślin; dziś na potwierdzenie tej hipotezy składa się już cały szereg doświadczeń, między innymi doświadczenie dra Hildebrandta z Wiednia. Uczony ten poddawał działaniu krótkich fal wysiane we własnym ogrodzie nasiona fasoli, rzodkiewki, melonów i pomidorów, przyczem okazało się, że napromieniane rośliny rozwijały się i dojrzewały szybciej; rzodkiewki np. zaczęły pędzić w górę już po dwóch tygodniach, podczas gdy normalnie potrzebują na to miesiąca; pomidory dojrzewały już po trzech miesiącach, podczas gdy zwykle okres dojrzewania następuje u nich dopiero po upływie siedmiu miesięcy itd. O ile doświadczenia dra Hildebrandta potwierdzają się w praktyce, zarówno ogrodnictwo, jak też rolnictwo znajduje się w przededniu nowej melioracyjnej doby, wzbogacającej ludzką ośzczędnością czasu.

Z teatru im. Słowackiego.

„Papa“, komedia Caillaveta i Fiersa — występ gościnnie J. Leszczyńskiego.

Komedja tej nieśmiertelnej spółki autorskiej francuskiej (nieśmiertelnej, choć obydwa autorzy już zmarli) jest pozbawiona właściwego elementu komicznego; miejscami nawet okraszona jest skrawkami melancholji i poetycznych wzlotów. Atmosfera pogodna, krajobraz prowincjonalny południowej Francji, zatracający tylko chwilami o echa Paryża.

Kilkoro ludzi płacze w tej komedji niefalszowanymi łzami; mówi się tu o sprawach miłości w sposób uroczyisty i podniosły. Sztuka raczej melancholijna. Papa Larzac jest postacią centralną i dominującą w sztuce. Żywe tempo, które nadaje akcji oraz werwa życiowa, bijąca z jego osoby, usuwają w cień pewne niedomówienia psychologiczne.

Papą był Jerzy Leszczyński. Jest on jednym z niewielu artystów, którzy ciągle obnoszą po scenie niewyczerpaną młodość i żywotność talentu, łagodzonego doświadczeniem. Umiął on pogodzić manjery i gesty urodzonego arystokraty z najgłębszymi akcentami życiowymi człowieka czującego i dobrego. Był w nim i doskonale podpatrzony grymas klasy uprzywilejowanej i szczerze wzruszenie kochającego ojca.

Warto zauważyć dobry dowcip: kiedy papa Larzac dowiaduje się od proboszcza, że jego syn jest bardzo popularny i lubiany w całej okolicy, wdycha: — to on może być nawet posłem! — na co ksiądz proboszcz odpowiada: — o nie, on wart lepszego stanowiska! Istotnie w myśl intencji poczciwego kapłana między wicehrabia de Larzac zostaje właścicielem majątku i gospodaruje na wsi.

Milem zjawiskiem była p. Ludwiżanka; najlepsze momenty miała w drugim akcie. Poprawnie wywiązał się z niewdzięcznej roli p. Szyndler. Sympatyczny artysta warszawski otrzymał kwiaty i uznanie całej publiczności. Należał mu się w zupełności.

w z. mał.

Co słyszeć w Krakowie.

Kraków, dnia 7-go października 1930.
Wtorek 7: M. B. Rożancowej.
Środa 8: św. Brygidy.
Środa 8: wschód słońca o godz. 6.09, zachód o 17.25.

BLISKI TERMIN ZAMKNIĘCIA WYSTAWY JAPONSKIEJ. Dyrekcja Muzeum Narodowego podaje do wiadomości, że Wystawa Sztuki Japońskiej ze zbiorów Fel. Jasińskiego, mieszcząca się w domu z fundacji Szolajskich przy ul. Szczepańskiej 11. I. p. potrwa jeszcze do dnia 19 października włącznie, poczem nieodwołalnie zostanie zamknięta.

POPULARYZACJA IDEI PRZYSPÓBIE-NIA WOJSKOWEGO DROGĄ FILMU. Staraniem Miejskiego Komitetu WF. i PW. wyświetlany będzie w Domu Żołnierza polskiego, począwszy od poniedziałku 6-go bm. do 11-go bm. włącznie codziennie o 3-ciej pop. a w niedzielę dnia 12-go o godz. 10.30 min. program filmowy, mający na celu popularyzowanie wśród młodzieży i starszego społeczeństwa idei przysposobienia wojskowego i konieczności przygotowania się szerokiemi mas do obrony kraju.

Na program ten składają się obrazy z życia młodzieży męskiej i żeńskiej w obozach, obrona przeciwlotnicza itd. W czasie przedstawienia przygrywać będzie orkiestra 20 pp. Bilety wstępu dla młodzieży 20 gr. dla dorosłych 50 gr. Blisze szczegóły w ogłoszeniach w wozach tramwajowych.

OCHRONA RYB I RAKÓW. Dla cenniejszych gatunków ryb i dla raków zostały ustanowione ze względu na ich porę tania następujące czasy ochronne: 1) dla lososiołów od 16 września do 15 marca, 2) dla troci od 16 września do 15 marca, 3) dla pstrągów od 16 września do 15 marca, 4) dla jaziów od 1 kwietnia do 31 maja, 5) dla lipieni od 1 marca do 31 maja, 6) dla głowaci od 16 marca do 15 maja, 7) dla świnek od 1 kwietnia do 15 maja, 8) dla wyrobów od 1 kwietnia do 31 maja, 9) dla czopów od 1 kwietnia do 31 maja, 10) dla sandaczy od 16 kwietnia do 15 czerwca, 11) dla cyrt od 16 maja do 30 czerwca, 12) dla brzan i brzanek od 15 maja do 30 czerwca, 13) dla leszczów od 1 maja do 15 czerwca, 14) dla jesiotrów od 1 marca do 31 grudnia, 15) dla szupaków od 1 marca do 15 kwietnia, 16) dla raków: a) dla samca od 1 października do 15 maja, b) dla samicy od 1 października do 31 lipca.

NA CZAS ROBÓT DROGOWYCH W UL. SOBIESKIEGO I KREMEROWSKIEJ zamyka się dla komunikacji kolejowej ul. Sobieskiego z dniem 7 bm., zaś ul. Kremerowską z dniem 10 bm.

WŁAMANIE DO BUDYNKU POCZTOWEGO. W nocy z d. 2 na 3 bm. nieznaną sprawcy włamali się do budynku pocztowego w Miłowie powiat Żywiec i za pomocą wybijania dziury w ścianie usiłowali dostać się do lokalu urzędowego. Z niewiadomej przyczyny pracy zanichali i zbiegli w niewiadomym kierunku. W urzędzie znajdowało się około 300 zł. w gotówce i 7000 w papierach wartościowych i wekslach.

SPŁONĘŁA STODOLA ZE ZBOŻEM własność Anny Jagielkowej w Gaboniu (powiat Nowy Sącz). Pożar powstał przez podpalenie o które podejrzany jest Tomasz i Franciszek Jagielkowie z Librantowej. Podejrzanych zatrzymano. Dochodzenia trwają.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY. CHRONIE DZIECI

Wraz dorosłych przed chorobami gardła, angina i grypa. Właśnie teraz w porze jesiennej, gdy temperatura i pogoda ulegają stałym zmianom, należy zwracać szczególnie baczną uwagę na zdrowie. Każdy, kto bierze udział w zebraniach, odwiezda teatru lub kina, podróżuje, lub w ogóle przebywa w lokalu odwiedzonym jednocześnie przez wiele osób, jak się to dzieje zwłaszcza z dziećmi szkolnymi, powinien od czasu do czasu zająć pastylką Panflaviny. Pastylki te, wyróżniające się dobrym czekoladowym smakiem, należy powoli przeżuwać w ustach. Ochronia one nas nieświadomie przed niebezpieczeństwem zakażenia chorobami gardła i grypa. Pastylki Panflaviny są do nabycia we wszystkich aptekach.

ZEBRANIE INFORMACYJNE DLA AKADEMİKÓW, którzy wstąpił po raz pierwszy w mury Uniwersytetu, urzęda Stowarzyszenie Katolickiej Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie“, we wtorek 7 bm. w sali Nr. 39 Coll. Nov. Początek o godz. 13-tej.

BEZPŁATNE LOSOWANIE DZIEŁ SZTUKI między posiadaczy akcji (biletów rocznych) Tow. Przyj. Sztuk Pięknych odbędzie się w drugiej połowie b. m. w obecności reagenta i dyrekcji Tow. Jest to więc ostatni termin nabywania akcji (w cenie 20 zł. i 50 gr.). Ci wszyscy, którzy dotąd nie wpłacili pełnej sumy za te akcje, nie będą dopuszczeni do losowania jeśli do 20 b. m. nie uiszczą należności. Dzieła przeznaczone do losowania będą umieszczone na wystawie. Złożą się na nie obrazy i rzeźby najwybitniejszych artystów współczesnych.

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Wtorek: „Papa“ (gościnne występy Jerzego Leszczyńskiego).
Środa: „Papa“ (gościnne występy Jerzego Leszczyńskiego).
Czwartek po południu: „Kordjan“ (przedst. dla młodz. szkolnej — ceny najniższe).
Czwartek wieczór: „Papa“ (gościnne występy Jerzego Leszczyńskiego).

FUTRA wszelkiego rodzaju

poleca i wykonuje przeróbki i reperacje po cenach konkurencyjnych
PIERWSZORZĘDNA PRACOWNIA FUTER EMILA KOTARBY
w Krakowie, ulica Jagiellońska 7a.

Ceny konkurencyjne.

Towar i wykonanie pierwszorzędne

Poświęcenie gmachu Seminarjum częstochowskiego.

Ks. Biskup Kubina o zadaniach dzisiejszego kapłana.

Wczoraj odbyła się w Krakowie uroczystość poświęcenia Seminarjum duchownego diecezji częstochowskiej. W uroczystości wzięli udział: Książe Metropolita Sapieha, ks. Biskup Rospond, ks. Biskup częstochowski Kubina, członkowie Kapituły Metropolitalnej w Krakowie, Księża Profesorowie Uniw. Jag., około 200 księży z całej Metropolii krakowskiej, a zwłaszcza diecezji częstochowskiej, przełożeni Zakonów z Krakowa i prowincji, alumni Seminarjum częstochowskiego, oraz przedstawiciele władz z wojewodą Kwaśniewskim i prezydentem m. Rollem.

O godz. 11-ej Ks. Biskup Kubina celebrował w kaplicy seminarialnej Mszę św. w obecności zaproszonych gości. Po ewangelii wygłosił od ołtarza podniosłe przemówienie, skierowane do wychowanków wzniesionego świeżo Seminarjum częstochowskiego. Dostojny mowca w pięknym, a głęboko ujętym przemówieniu wskazał na zadania, jakie ma spełnić Seminarjum częstochowskie — „Tabernaculum in monte Tabor“, wzniesione u krynicy czystej nauki, świętej wiedzy teologicznej. Wysoka, kilkunastowieczna kultura duchowa, jaka rozwinęła się w Krakowie, predestynuje to miasto w oświeceniu do tego rodzaju placówek, jak Seminarja duchowne. Niepokoje i wstrząsy, jakie zachodzą na całej kuli ziemskiej, są objawem nie złości ludzkiej, ale upadku starego świata i budzącego się do życia świata nowego. W tym więc okresie przełomowym potrzeba kapłanów o jasnych

umysłach i szerokich horyzontach, którzyby świat nowy, spoglądający z tęsknotą za światem Chrystusowym mogli nasycić wiekuistą prawdą i Królestwo Boże sprowadzić na ziemię.

Przemówienie swoje zakończył Ks. Biskup życzeniem skierowanym do alumnów, aby odzuli całą potęgę „Tabernaculum in monte Tabor“, zakosztowali w nim wiecznych rozkoszy i owiani błogosławieństwem, jakie im zsyła Królowa Korony Polskiej z Jasnej Góry, wyrośli na godnych posłańców Chrystusa, dla dobra Kościoła i Ojczyzny.

Po Mszy św. odśpiewano „Veni Creator“, poczem Książe Metropolita Sapieha, ubrany w pontyfikalne szaty, w otoczeniu kleru z regensem Seminarjum częstochowskiego Ks. prałatem Makowskim, dokonał ceremonii poświęcenia gmachu. O godz. 1 pop. odbyło się wspólne śniadanie w stołowej sali seminarialnej, w czasie którego wygłoszono szereg przemówień. O godz. 2.30 pop. odbyła się uroczysta Akademia w sali rekreacyjnej, a o 4 wspólna adoracja i Te Deum w kaplicy.

Uczestnicy uroczystości wyrażali się z pełnym uznaniem dla wspaniałej architektury gmachu seminarialnego i składali jego twórcom arch. Zygmunta Gawlikowi serdeczne gratulacje. Budynek wznoszący się u stóp Wawelu tuż przy kościele OO. Bernardynów, był ozdobiony flagami o barwach papieskich i Państwa.

Szczątki znakomitych ludzi znajdą pomieszczenie.

Jak się dowiadujemy, książe Adam Czartoryski postanowił ostatecznie w porozumieniu z Księżem Metropolita Sapieha, by drobne szczątki znakomitych ludzi, przechowywane dotychczas w paławskiej świątyni Sybilli, a dziś w Krakowskim Muzeum Książąt Czartoryskich (są to szczątki zwłok Chrobrego, Czarnieckiego, Kochanowskiego, Kopernika, Żółkiewskiego), zostały umieszczone w kaplicy Matki Boskiej nad Bramą Florjańską. Kaplica podległaby równocześnie odnowieniu, poczem przywróconoby nabożeństwa, które przed wojną bywały

tam odprawiane parę razy do roku. Przez to nie tylko Brama Florjańska odżyłaby własnym życiem, lecz powstałby tu nowy ośrodek kultu religijno-narodowego.

Z wykonaniem całego zamiaru postanowiono jednak poczekać do czasu usunięcia z ulicy Florjańskiej ruchu tramwajowego, który z jednej strony stanowi zawsze niebezpieczeństwo dla czcigodnej budowli, z drugiej zaś byłby przeszkodą w nabożeństwach i w zwiedzaniu kaplicy.

W październiku miły Panie

Pora iść na polowanie.

Na nie strzelba dobrze kuta,

Jeśli się niema nieprzemakalnego buta.

Specjalistą tych bucików jest właśnie Kapera,

On najwięcej myśliwych — turystów w te buty ubiera.

Składajcie na fundusz wyborczy

Zaraz po rozpisanii wyborów pisaliśmy, że stronnictwo które nie otrzyma znikąd 8 milionów, musi liczyć na ofiarność swych przyjaciół. Grosz dany na szerzenie idei chrześcijańsko-społecznej zwróci się z nadwyżką, bo wszak skorzystamy wszyscy, gdy w Polsce będzie ład i porządek.

Dzisiaj ponawiamy nasz apel i wzywamy gorąco wszystkich naszych Czytelników do złożenia datku na fundusz wyborczy zapomocą załączonych do dzisiejszego numeru czeków.

Każdy Czytelnik winien uważać za swój obowiązek złożyć grosz na fundusz wyborczy, bo wobec zawarcia porozumienia Ch. D. ze Str. Narodowym w 7 okręgach Zach. Małopolski walka wyborcza będzie prowadzona wspólnymi siłami a wspólne listy będą jedynymi, na które rozumny a partijotycznie i po chrześcijańsku myślący obywatel głosować powinien.

Naszą najsilniejszą bronią jest uczciwy program. By jednak ten program mógł dotrzeć do wszystkich miast i wiosek, by można się było zwycięsko przeciwstawić syjącym pieniędzmi komunistom i radykalnym demagogom, by można było pokryć koszty druków wyborczych, wyjazdów referentów etc., trzeba pieniędzy. Nie zwlekajcie z ofiarą! Nie uchylajcie się od poparcia bojowników o Polskę praworządzą, katolicką i narodową!

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“
Wtorek: „Serce Krakowa“ (godz. 7.15 i 9.30).
Środa: „Czego jeszcze chcesz“ (godz. 7.15 i 9.30).

REPERTUAR KINOTEATRU.
WANDA: „Lotnik“ (film dźwiękowy).
SZTUKA: „Pocałunek“ (w gł. roli Greta Garbo) film dźwiękowy.
APOLLO: „Parada miłości“ (film dźwiękowy).
CORSO: „Ostatnie przegrody Tarzana“.
NOWOSCI: Zamknięte.
WARSZAWA: „Pierwsza miłość Kościuszki“.
UCIECHA: „Atlantic“ (film dźwiękowy).

Przeglądajcie spisy wyborców.

Ponieważ do obwodowych Komisji wyborczych wpływają reklamacje o wykreślenie z listy danego obwodu tych wyborców, którzy poprzednio w obwodzie tym mieszkali, a obecnie w innych obwodach głosowania mieszkają, przeto w interesie każdego z wyborców leży, aby najpóźniej do 10 bm. stwierdzili we właściwej Komisji Obwodowej, czy się znajduje w spisie tego obwodu. O ile wyborca stwierdzi, że nie jest zamieszczony we właściwym obwodzie, w którym mieszkał ostatnio w dniu 29 sierpnia 1930 roku, winien wnieść reklamację przeciw pominięciu, popartą dowodami, w szczególności meldunkiem. Każdemu bowiem wyborcy zależeć powinno na tem, by nie stracił prawa głosowania na wypadek, jeżeliby wykreślony został w drodze reklamacji z obwodu, w którym dawniej mieszkał, a nie został wpisany z powodu zaniedbania przez reklamacji do listy obwodu, w którym obecnie mieszka.

Posiedzenie Rady m. Krakowa

odbędzie się we czwartek bm. o 6 pop. Na porządku dziennym m. in.: gwarancja gminy dla Spółki „Caro“, dodatek gminny do opłat od patentów na wyrób i sprzedaż trunków oraz opłaty mytnicze, prawo zabudowy na rzeź Wzwyższego Studium Handlowego gruntu przy ul. Sienkiewicza, zamiana gruntów między Państwem a gminą m. Krakowa, sposób zabudowania bloków na gruntach Biesiadeckiego i Rady Zjazdu przem. górniczych, regulacje dróg polnych w Krowodrzy oraz szereg spraw regulacyjnych.

Sala wystaw. w budynku poteatralnym przy ul. Rajskiej.

W ubiegłym tygodniu odbyło się przejęcie w bezpośredni zarząd gminy m. Krakowa poteatralnego budynku przy ul. Rajskiej. Na podstawie orzeczenia Komisji policyjno-budowlanej Magistratu budynek ten nie może nadal służyć celom widowiskowych, natomiast zostaje przeznaczony na dużą salę wystawową. Roboty adaptacyjne zostały już rozpoczęte.

Bezpośredni zarząd nad budynkiem, celem urządzania wystaw, został powierzony Dyrekcji miejskiego Muzeum przemysłowego, przy którym też został otwarty w ostatnich czasach referat dla propagandy turystyki. Zadaniem referatu będzie między innymi organizacja wystaw, obchodów, zjazdów itd. Program wystaw na najbliższy okres czasu jest w przygotowaniu.

Awantury na drogach podmiejskich.

Wczoraj nad ranem na drodze z Lagiewnik został postrelony w klatkę piersiową 30-letni Władysław Jamos. Jamos padł ofiarą strażów „wiewatowych“ oddawanych przez parobczaków z Grodkowie, powracających z wesela. Rannym zajął się lekarz pogotowia ratunkowego.

Na drodze w Przegorzalach napadł Stanisław Celler na Józefa Małeckiego i zadał mu dwie rany nożem ogrodniczym. Rannego przewiózł lekarz Pog. Rat. na oddział chirurgiczny w Krakowie.

DZIEŃ 3 LISTOPADA WOLNY OD NAUKI.

Ponieważ w bieżącym roku szkolnym Dzień Zaduszny (2 listopada) przypada na niedzielę, a przepisy liturgiczne nie dopuszczają zaobcych uroczystości kościelnych w niedzielę i wskutek tego będą się one odbywały w niedzielę 3 listopada, minister wyznań i oświecenia zarządził, aby dzień 3 listopada, poniedziałek, był wolny od nauki szkolnej.

WYSTĘPY JERZEGO LESZCZYŃSKIEGO zainteresowały Kraków w wysokim stopniu. Teatr codziennie pełny. Mimo to świętyn „Papa“ Flera i Caillaveta pozostanie na repertuarze od dzisiaj codziennie tylko do piątku włącznie, bo już w sobotę ukaże się rozgłośnia „Olimpia“ Molnara. Ponieważ tak sympatycznie witany gość może na scenie krakowskiej zabawić tylko krótki czas, musiela chwiliowo ustąpić z repertuaru Rostworowskiego „Przeprowadzka“, grana ostatnim razem przy zupełnym niemal komplecie widzów. Wobec tego utwór ten ukaże się w najbliższą niedzielę po południu, poczem wróci znow na repertuar wieczorny. Ponieważ ostatniej soboty okazało się, że popołudniówki sobotnie mogą liczyć na wielki kontyngent widzów, odbędzie się także w najbliższą sobotę przedstawienie popołudniowe, na którym po raz ostatni grana będzie popularna „Mysz kościelna“. W czwartek „Kordjan“ dla szkół.

Z TEATRU BAGATELA. „Czego jeszcze chcesz“ oto tytuł rewji, której premiera odbędzie się we środę 8 b. m. w Teatrze Bagatela. Po raz pierwszy wystąpią w tej rewji Stanisław Pielański, artysta Teatru „Morskie Oko“ w Warszawie i Roman Niewiarowicz. Dziś po raz ostatni „Serce Krakowa“. Bilety na premierę do nabycia już w kasie teatru od godz. 10 rano do 10 wieczór.

JOSE PADILLA-LIDJA FERREIRA. Sławny kompozytor hiszpański, twórca „Valencji“, „Violetery“ i innych. Jose Padilla wystąpi w piątek 16 b. m. w Starym Teatrze, wraz z znakomitą pieśniarką hiszpańską Lidją Ferreira, która we wspaniałych oryginalnych kostiumach hiszpańskich, francuskich i włoskich odśpiewa szereg szlagierów przy akompaniamencie samego kompozytora.

Życie gospodarcze

Wkłady w bankach maleją.

Z bilansów dziesięciu banków związkowych Polskiej Zachodniej za ostatnie trzy miesiące, widoczne są pewne symptomy, charakterystyczne dla obecnej sytuacji gospodarczej. Na uwagę zasługują mianowicie osłabienie przyrostu wkładów terminowych, które z 118 milj. zł. w końcu stycznia wzrosły do 123 milj. zł. w końcu lipca, obniżając się następnie w sierpniu do 121.6 milj. zł., co świadczy o tem, że obecny kryzys gospodarczy i osłabienie dochodów, zwłaszcza ludności rolniczej, wpływają hamująco na kapitalizację wewnętrzną. Z drugiej strony daje się zauważyć dość znaczny wzrost wkładów a vista i pozostałości na rachunkach bieżących (z 107 milj. zł. w styczniu do 118.6 w lipcu, a 124.0 milj. zł. w końcu sierpnia), w czem przejawia się skurczenie się obrotów gospodarczych. Banki same również dbają w dalszym ciągu o zachowanie odpowiedniej płynności. Gotówka i sumy do dyspozycji wzrosły z 11 milj. zł. w końcu czerwca do 20.1 milj. zł. na ulimo sierpnia. Weksle zdyskontowane wzrosły w tym samym czasie z 237 na 241 milj. zł., natomiast kredyty na rachunkach bieżących zredukowały się z 200 na 182 milj. złotych.

KTO MOŻE EMIGROWAĆ DO BRAZYLII?

Jak informuje Syndykat Emigracyjny, do Brazylii emigrować mogą poza rodzinami z kapitałem 300 dolarów amerykańskich na zakup farm, również rolnicy samotni w ramach kontyngentu ustalonego przez urząd emigracyjny. Rzemieślnicy emigrować mogą również lecz tylko w razie wykazania się wiarygodnymi listami od krewnych lub znajomych, wzywających ich do pracy w Brazylii i odpowiednimi zaświadczeniami rzemieślniczymi.

SAMOLOT W CENIE SAMOCHODU.

Jak się dowiadujemy, państwowe zakłady lotnicze ustaliły cenę swych awjonek typu P. Z. L. 5 na 9.800 zł. bez silnika. W ten sposób całkowity koszt awjonetki P. Z. L. 5 z silnikiem angielskim Cirrus M. 3 wyniesie łącznie około 21.000 złotych.

W ten sposób cena awjonetki odpowiada cenie samochodu przeciętnej marki. Należy zatem założyć, że awjonetki zagraniczne kosztują w Polsce przynajmniej o 10 tysięcy więcej.

Wiadomości diecezjalne

DIECEZJA PRZEMYSKA. Przekazanie XX. Wikarzy: J. Rola z Miżyca do Przybyszówki, J. Stefański z Jasła do Rzeszowa, J. Prajsnar z Jarosławia do Jasła, J. Gliód z Pantalowic do Jasła, J. Biał z Jasła do Czudca, J. Hejnar z Przeworska do Jarosławia, A. Chmielowiec, z Haczowa do Jarosławia, J. Matuszek z Jarosławia do Jeżowego, L. Sieradzki z Dylągowej do Pantalowic, St. Sondej z Krosna do Górneg. K. Chudla z Krosna do Rudek, M. Dudek z Frysztaka do Krosna, S. Dubiel z Rudek do Kosiny, P. Pięta z Kosiny do Kraczkowej, K. Prokop z Czudca do Rymanowa, J. Kania z Rymanowa do Trześniowa, E. Saletnik z Borku Starego do Przeworska, St. Lechowicz z Kobylan do Przeworska, K. Antosz z Łączek Jagod Kobylan, T. Wielobób administr. w Raclawicach do Krosna, K. Habrat z Dobrzechowa do Humnisk, Fr. Wrona z Żmigrodu Nowego do Dobrzechowa, W. Szewc z Żołyni do Rychcie, K. Potoczny admin. w Gajach Wyżnic w wikar. do Śpiwów po skończonym urlopie, J. Lech z Białowej do Medenic, St. Bełch z Jasienicy na pos. wikarego katedr., M. Szkodziński z Krasnego do Przewrotnego, T. Kostka z Przewrotnego do Krasnego, J. Stączek z Strzyżowa na posadę wikarego katedr., A. Fuksa ze Słociny do Strzyżowa, J. Przybyłowicz z Brzysk do Bukowska, A. Ziobro ze Stojanice do Dylągowej, W. Kociszewski z Górnego do Korczyny, Wł. Ziemiński zast. katech. gimn. w Krośnie na pos. wikarego w Łączkach Jagiell.

Koleżania renowacyjni przeznaczeni na posady wikarych: J. Ataman do Jasienicy, St. Brvś do Białowej, K. Buczek do Borysławia, J. Flejszar do Iwonice, J. Gorczyca do Przeworska, St. Kijowski do Jedlicza, St. Klatka do Grębowa, J. Kosior do Rudek, K. Kraus do Trześni, I. Leja do Sanoka, W. Litwin do Domaradza, Fr. Malak do Staromieścia, J. Matyja do Rokietnicy, Fr. Michalec do Rudnika, Wł. Orzechowski do Dzikowca, St. Patryn do Białowej, Wł. Selwa do Borku Starego, Fr. Stańko do Frysztaka, F. Swider do Żmigrodu Nowego, J. Tęcza do Haczowa, T. Urbanik do Krościenka Wyżnego, L. Wieprkiewicz do Raclawic, F. Daskiewicz do Słociny, Wł. Ziolkosz do Brzysk.

Urlop dla ratowania zdrowia otrzymali XX.: W. Bogdan, wik. w Korczyni, St. Pękala wik. w Rudniku, K. Potoczny wik. w Spiach, Wł. Haduch, wik. w Komborn.

Przeznaczony do pracy duszpasterskiej wśród robotników polskich we Francji X. K. Kwaśny, wikary z Przeworska.

Zwolniony z obowiązków duszpasterskich X. W. Majkut, wikary w Jedliczu, wstąpił do Zakonu OO. Karmelitów Bosych.

Prawodawstwa ciał ustawodawczych nie zastąpią dekrety.

Przez cały okres pomajowy, a już w szczególności w ostatnich trzech latach działalność ustawodawcza Sejmu była w wysokim stopniu zatomowana. Robiono w tym czasie wszystko, co tylko dało się „wyinterpretować” z jasnych zresztą postanowień konstytucji, by obrady ciał ustawodawczych i kontrolę z ich strony ograniczyć do minimum, nieodzownego dla utrzymania pozorów konstytucyjnych. Obrady ograniczały się tylko do kwestji budżetowych i zakończonymi dyskusjami budżetowymi natychmiast były zamykane. Tylko wyjątkowym staraniem Sejmu zawdzięczać należy, że mimo tej presji udało się przeprowadzić szereg doniosłych i bardzo pożytecznych ustaw.

Życie gospodarcze jednak nie znosi takiego zastójności pracy ustawodawczej. Odczuło go w szczególności skutkiem potęgającego się kryzysu. Nawet jednak te względy nie zdołały zmienić stanowiska rządu. Ambicji czynników decydujących musiało stać się zadość — Sejm nie miał już dojść do głosu. I do głosu nie doszedł, rozpisano nowe wybory. Jak zaznaczyliśmy już w poprzednim numerze konstytucja daje obecnie rządowi prawo regulowania pewnych spraw — poza wyraźnie wykluczonymi, w drodze dekretów Prezydenta. W swoim czasie czynnik rządzący zapowiadali, że zamierzają zrobić szeroki użytek z tych uprawnień zwłaszcza w dziedzinie gospodarczej. Swoboda tutaj nie jest jednak nieograniczona, poza bowiem sprawami stanowczo wyłączonej z poddekretywania dla wszystkich spraw innych musi zaistnieć uzasadniona i nagła konieczność państwa. Zalegalizowanie takiej „konieczności” jak i samej treści dekretów, względnie ich odrzucenie jest rzeczą przysięgi Sejmu. Ale charakterystyczną jest rzeczą i to właśnie pragniemy podkreślić, że rząd nawet

w sprawach najpilniejszych, troszkawie unika wszelkiej inicyjatywy i z żadnymi dekretami nie występuje a to nawet pomimo wielokrotnych zapewnień, że szeroki plan w tej dziedzinie posiadają. Czyż bowiem wydanie dekretu pogarszającego ustawę o ochronie wyborów może być uznane za „nagłą konieczność państwa”?

Oczywiście nikt nie żywi takich złudzeń by rozległy kompleks zagadnień gospodarczych dał się pożytecznie załatwić dekretami i to w krótkim okresie bezsejmowym. Wartość takiego prowizorium byłaby w najlepszym razie minimalna. Gruntowna bowiem przebudowa gospodarki skarbowej państwa, jaka łączy się z tym problemem, w drodze ustawodawstwa zastępczego załatwić się nie da. Z zadowoleniem możemy zanotować tu opinię jak w tejsamej kwestji zamieszcza ostatni „Przegląd Gospodarczy” organ Centralnego związku przemysłu, handlu i finansów:

„Konieczność zgodnej, na dłuższą metę współpracy pomiędzy władzą prawodawczą a ustawodawczą ujawnia się tu zatem ponownie i wyraźnie. Współpracy tej bowiem nie mogą zastąpić przejściowe i wyjątkowe uprawnienia Prezydenta Rzeczypospolitej, które winny być przede wszystkim wyszukane dla uregulowania spraw całkowicie dojrzałych i dla usunięcia szczególnie jaskrawych wadliwości dotychczasowych przepisów prawnych. Nie mogą jednak służyć dla improwizacji prawodawczych w zakresie zagadnień bardzo spornych, którym należyte przemysł i opracowanie wymaga przede wszystkim choćby odpowiedniego czasu”.

Nad jednym tylko można by ubolewać że mianowicie te, t. zw. „sfery gospodarcze” co innego zwykle głoszą w swej prasie a inną zupełnie politykę w praktyce stosują.

FISHARMONJE

KRAJOWE: Szkliński Wybrański
Wielki wybór pianin i fortepianów
KRAJOWE: Bracla Fiblger Betting Kernkopf Sommerfeld
ZAGRANICZNE: Förster Kotyklewicz Mustel Boehstein Bluthner Bösendorfer Ehrbar Förster Gaveau Hofmann Quandt Rönisch Schwegelhofer Schoize

Wielki wybór w instrumentach używanych! Długie raty!
Skład fortepianów
HELENA SMOLARSKA, Kraków, ul. Szewska L. 9.

Groźba strajku w niemieckim przemyśle metalowym

Strajk objąłby 140.000 robotników.

W przemyśle metalowym berlińskim wybuchł ostatnio groźny konflikt na tle zarobkowym. Mianowicie z dniem 5 bm. zakończył się termin dotychczasowej umowy zbiorowej, który to termin wykorzystali przemysłowcy dla wysunięcia postulatu obniżenia płac robotniczych o 15 procent. Związki zawodowe temu żądaniu się sprzeciwili, wysuwając równocześnie ze swej strony żądania podwyżki płac o 7—8 procent, tudzież skrócenia czasu pracy do 40 godzin tygodniowo a to w celu zlagodzenia ogromnego bezrobocia (Niemcy, jak wiadomo, liczą obecnie około 3 miliony bezrobotnych). Dla poparcia swego stanowiska związki zawod. zagroziły nawet ewentualnym strajkiem.

Należy zaznaczyć, że dla ruchu zawodowego w Niemczech, walka podjęta przez metalowców posiada decydujące znaczenie a to ze względu na ogólny prąd w przemyśle niemieckim w kierunku obniżenia płac robotników, za

czem według projektów rządu poszłaby także redukcja plac robotniczych. Jeżeliby w jednym wypadku udało się tendencje te częściowo zrealizować, fala redukcji plac ogarnęłaby zwolna szereg innych grup pracowniczych. Dlatego też związki zawodowe liczą się ze strajkiem i przygotowują go, jakkolwiek pozbawiliby on pracy około 140.000 robotników i robotnic. Dlatego także niechętnie ustosunkowały się one nawet do kwestji arbitrażu. Przewodniczący komisji rozjemczej, w skład której wchodzi trzech przedstawicieli pracodawców i trzech robotników, odczuli w sobotę dalsze rokowanie do dnia 9 bm. to dla bliźszego zbadania postulatów obu stron. Narazie mają obowiązywać pod każdym względem warunki dotychczasowe. Wobec opornego na ogół stanowiska obu stron, sytuacja jest bardzo napięta i liczą się powszechnie z możliwością wybuchu strajku.

Minimalna podaż akcji na giełdach.

Banki wstrzymują się od zakupów — posiadacze akcji nie chcą się ich wyzbywać.

Ruch na giełdzie akcyjnej był w tygodniu ubiegłym minimalny. Przyczyniły się do tego, prócz ciężkiego położenia gospodarczego i dotkliwego braku gotówki, również święta żydowskie, które spowodowały mniejszą frekwencję na zebraniach giełdowych.

Kursy papierów dywidendowych utrzymywały się na ogół na dotychczasowym niskim poziomie, ponieważ popyt i podaż prawie równoważyły się. Z jednej strony bowiem banki i kuliła wstrzymywały się od zakupów, w związku z niepewną sytuacją na naszym rynku i silną depresją na giełdzie berlińskiej i wiedeńskiej, z drugiej zaś strony posiadacze akcji nie chcieli się ich wyzbywać po obecnych kursach. Wogóle należy zauważyć, że materiał giełdowy

ukazuje się od dłuższego czasu na rynku w minimalnych tylko ilościach.

Papiery lokacyjne, a zwłaszcza pożyczki państwowe, które w poprzednich okresach cieszyły się dużym popytem, były teraz również w zupełnym zaniedbaniu.

Dewizy zagraniczne, zwłaszcza New-York, miały w tygodniu ubiegłym usposobienie małe. Transakcje dolarami przeprowadzano na giełdzie warszawskiej, początkowo na 8.98 i pół, w końcu tylko na 8.97. prywatnie zaś placowano za nie 9 — 8.99 — 8.98 i pół — 8.97, najpierw przy silnym popycie, potem przy dość dużej podaży.

Z ważniejszych wydarzeń na rynkach światowych podnieść należy ponowny olbrzymi

odpływ złota z Banku Rzeszy. Według wykazu z 30 ub. m. zmniejszył się zapas złota Banku w porównaniu z zestawieniem z 23 IX z 2583.6 na 2478.8 milj. mk., a zapas dewiz wysokocennych z 223.7 na 170.9 milj. Portfel wekslowy wzrósł z 1351.8 na 2096.6 milj., obieg biletów z 4033 na 4747.5 milj. mk., a natychmiast płatne zobowiązania zwiększyły się z 443.2 na 472.1 milj. mk. Pokrycie obiegu biletów wyłącznie złotem spadło z 64.1 proc. na 52.2 proc., a pokrycie kruszcowo-walutowe z 69.6 proc. na 55.8 proc.

Pertrakcje między rządem duńskim a grupą banków zagranicznych w sprawie uzyskania pożyczki w kwocie 25 milj. dol. są na ukończeniu. Pożyczka ta, oprocentowana na 4 i pół po kursie emisyjnym 94 — 95 proc. wyłożona ma być do subskrypcji równocześnie w Ameryce i czterech państwach europejskich. Rząd grecki otrzymał ma od grupy banków londyńskich pożyczkę w wysokości 8 milj. £., a rząd rumuński prowadzi rozmowy w sprawie uzyskania pożyczki w kwocie 100 milionów dol. 11 największych nowojorskich kas oszczędnościowych obniżyło stawki procentowe od wkładów depozytowych z 4 i pół na 4 proc.

Dolar 8-96 — 8-98.

Wczorajsza giełda krakowska.

Notowano: Zieleniński 34 zł; Chodorów 127 1/2 zł; 3% budowlana 50.30 zł.

Na rynku walut bez zmiany, usposobienie spokojne, podaż wystarczająca. Dolar prywatnie 8.96—8.98 zł; czeki 8.91—8.92 zł. Bank Polski notuje bez zmiany.

W akcjach zainteresowanie niewielkie. Wiek-szych obrotów dokonano jedynie Chodorowem, po kursie utrzymanym na ostatnim poziomie. Zieleniński bez zmiany, w małych obrotach. Papiery procentowe bez zainteresowania.

Na pogiędziu pożyczka budowlana w większym zainteresowaniu po kursie ustalonym.

OFICJALNA GIEŁDA WALUTOWA.

Warszawa 6 października. Waluty: Dolar 8.95 1/2, 8.97 1/2, 8.98 1/2; franki franc. 35.01, 35.10, 34.92. Dewizy: Gdańsk 173.31, 173.74, 172.88; Holandia 359.75, 360.65, 358.85; Londyn 43.35, 43.46, 43.24; Nowy Jork 8.91, 8.93, 8.90; Paryż 30.01, 35.10, 34.92; Praga 26.47, 26.53, 26.41; Nowy Jork telegraficznie 8.92, 8.94, 8.90; Szwajcaria 173.17, 173.60, 172.74; Włochy 46.72, 46.84, 46.60; marka niemiecka w obrotach prywatnych 212.92.

GIEŁDA AKCYJNA W WARSZAWIE.

Warszawa 6 października. Bank Polski 160, 166 1/2 — Częstocice 32 1/2, 33 1/2 — Lilpop 24 1/2 — Ostrowiec ser. B. 53 1/2, 54 1/2 — Modrzejów 7 1/2 — Starachowice 12 1/2, 12 — Haberbusch 115.

Pożyczki: 5% dolarowa 57 1/2, 58 — 5% konwersyjna 55 1/2, 55.65, 55 1/2 — 10% kolejowa 104 — 8% Listy Zastawne Banku Gosp. Kraj. 94.

GIEŁDA W ZURYCHU.

Zuryc 6 października. Paryż 20.21 1/2, Londyn 25.03 1/2, Nowy Jork 5.15.10, Belgja 71.87 1/2, Włochy 26.97 1/2, Hiszpanja 53.40, Holandia 207.72, Berlin 122.60, Wiedeń 72.68, Sztokholm 138.45, Oslo 137.90, Kopenhaga 137.92 1/2, Soffa 3.73 1/2, Praga 15.28 1/2, Warszawa 57.75, Budapeszt 90.20, Białogród 9.12 7/8, Ateny 6.67 1/2, Konstantynopol 2.44 1/2, Bukareszt 3.06 1/2, Helsingfors 12.97 1/2, Buenos Aires 181 1/2.

Radio.

Sroda 9 października.

Kraków (312.8). G. 11.40 Przegląd prasy; 11.58 Sygnał czasu; 12.10 Płyty gramofonowe; 13.10 Komunikat meteorologiczny; 15 Komunikat gospodarczy; 15.50 Odczyt p. t.: „Fizyk i chemik w roli detektywa” — wygił prof. L. Wygrywałski; 16.15 Audycja dziecienna; 16.45 Płyty gramofonowe; 17 Kwadrans harcerski; 17.15 Odczyt z Warszawy; 17.45 Koncert z Warszawy; 18.45 Rozmaitości; 19.10 „Skrzynka rolnicza”; 19.25 Płyty gramofonowe; 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy; 19.50 Płyty gramofonowe; 20 Odczyt p. t.: „Rola lecznicza witaminów w krzywicy” — wygił dr B. Skarżyński, asyst. Un. Jag.; 20.15 Odczyt z Warszawy; 20.30 Koncert i kwadrans literacki; 22 Feljton; 22.15 Płyty gramofonowe; 22.50 Komunikaty; 23 Muzyka taneczna ze Lwowa; 24 Hejnal z Wieży Marjańskiej.

Lwów (385.1). G. 11.58 Sygnał czasu; 12.05 Płyty gramofonowe; 16.15 Audycja dziecienna; 16.45 Koncert gramofonowy; 17.15 Odczyt; 17.45 Koncert; 18.45 Rozmaitości; 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy; 19.50 Dalszy ciąg rozmaitości; 20 Odczyt z Krakowa; 20.15 Odczyt i koncert; 21 Kwadrans literacki; 21.15 Dalszy ciąg koncertu; 22 Feljton; 22.15 Płyty gramofonowe; 22.50 Komunikaty; 23 Muzyka taneczna z „Bagateli”.

Warszawa (1411.7). G. 11.40 Przegląd prasy; 12.10 Płyty gramofonowe; 14.30 „Radjokronika”; 15 Komunikat gospodarczy; 15.35 Komunikat harcerski; 15.50 Odczyt z Krakowa; 16.15 Audycja dziecienna; 16.45 Płyty gramofonowe; 17.15 „O Joannie Grudzińskiej”; 17.45 Koncert orkiestry p. R.; 19.10 Skrzynka pocztowa rolnicza; 19.25 Płyty gramofonowe; 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy; 19.50 Płyty gramofonowe; 20 Feljton p. t.: „Wdowi los”; 20.15 Odczyt o Chopinie wygłosił rektor Warsz. Akad. Muz. K. Szymanowski; 20.30 Koncert poświęcony twórczości Fr. Chopina. Wykonawcy: H. Leska (mezosopran), Z. Rabełowiczowa (fort.) i prof. L. Urstein (akomp.); 21 Kwadrans literacki; 21.15 Dalszy ciąg koncertu; 22 Feljton p. t.: „W butach i bez butów”; 22.15 Operowe fragmenty w wykonaniu chóru „La Scala”.

Katowice (408.7). G. 18.45 Codzienny odcinek powieściowy; 19.15 K. Nitachowa Pogadanka z działu „Gospodyni śląska”; 20 Skrzynka pocztowa w języku francuskim Ożęć I. Mercedi literatral. Lektura dla przyjaciół P. R. zagranica — z literatury polskiej fragmenty wybrane Ożęć II. Korespondencja bieżąca słuchaczy zagranicznych (z Europy, Afryki, Azji i t. d.) omówi dyr. progr. R. K., St. Tymieniecki.

Rewolucja w Brazylii.

Cześć armji zbuntowała się.

Nowy Jork. 6 paźdz. (PAT.) Według nadesłanych telegramów, cały niemal stan Rio Grande do Sul powstał przeciwko brazylijskiemu rządowi związkowemu. Poza tem dochodzą wiadomości o zamieszkach w stanach Parana, Minas Geraes i w Rio de Janeiro. Wszystkie budynki publiczne znajdują się w rękach powstańców. Około 10.000 żołnierzy podjął marsz przeciwko rządowi związkowemu.

POWSTANIE ROZSZERZA SIĘ.

Nowy Jork. 6 paźdz. Z różnych stron nadeszły wiadomości potwierdzające wybuch groźnej rewolucji w Brazylii. Nie ulega wątpliwości, że hasło powstania wyszło ze stanu Rio Grande do Sul a dopiero później ogarnęło także stany Minas Geraes i Sao Paulo. Z granicznego miasta urugwajskiego Rivera donoszą o walkach między osobami cywilnymi a oficerami garnizonu Santa Anna do Livramento, podczas których 10 osób zostało zabitych, w tem 2 oficerów. Resztę oficerów pojmano i uwięziono, tak, że garnizon składający się z dwóch pułków pozostał bez oficerów. Powstańcy dysponują dostateczną ilością broni i amunicji.

NA KUBIE SPISEK.

Nowy Jork. 6 paźdz. (PAT.) Według doniesień z Hawany miano tam wykryć spisek, którego celem było zamordowanie członków gabinetu Machado i innych wybitnych osobistości.

Strajk górników we Francji.

Paryż 6 października. Wszyscy górnicy na całym obszarze Francji przystąpili dziś do zapowiedzianego już przed paru tygodniami 24-godzinnego strajku generalnego za przyznaniem im raz do roku urlopu wypoczynkowego. Właściciele kopalni godzą się zasadniczo na udzielenie im urlopów, żądają jednak wzamian za to odrobienia całego urlopu w godzinach nadliczbowych. Celem uniknięcia starć, władze wezwwały właścicieli kopalni do zwolnienia na dzień dzisiejszy wszystkich pracowników.

Cesarz Etiopji ukoronuje się.

Stolica cywilizuje się pośpiesznie.

Addis Abeba (Etiopja) (PAT.) Czynniami tu przygotowania do koronacji nowego cesarza Etiopji Haile Sellasie I. jak się będzie nazywał od chwili ukoronowania. Rus Rafari. Oprócz reprezentantów 13 krajów, które zawarły traktaty handlowe i dyplomatyczne z rządem Etiopji przybyła na uroczystości koronacyjne wielu cudzoziemców, zwłaszcza z Ameryki. Rząd Etiopji przygotowuje odpowiednie pomieszczenia w stolicy dla oficjalnych reprezentantów mocarstw oraz dla turystów. Burzą Iepianki i udzielając kredytów na budowę europejskich domów.

Szczaćki Andreego w Sztokholmie

Kanonierka „Svenskund“ ukończyła swą podróż.

Onegdaj odbyło się uroczyste sprawdzenie do Sztokholmu szczątek trzech bohaterów polarnych Augusta Andreego, Nielsa Strindberga i Kanta Fraenka, którzy wyruszyli ze Spitzbergu w r. 1897 w celu dotarcia do bieguna północnego, a których szczątki odnalezione zostały po 33 latach. Stara kanonierka „Svenskund“ która w r. 1897 wiozła ekspedycję na Spitzberg i która obecnie sprowadza szczątki podróżników oraz pozostawione przez nich nie, eskortowana przez kontrtorpedowca zakończyła swoją triumfalną podróż wzdłuż wybrzeży Norwegji i Szwecji i zarzuciła kotwicę na rzece Norstrom w przystani morskiej w śródmieściu. Na przystani zbrali się członkowie rodzin i przyjaciele znakomitych podróżników, członkowie rządu, korpus dyplomatyczny i liczni przedstawiciele instytucji szwedzkich, norweskich i duńskich, oraz tłumy publiczności. W chwili gdy „Svenskund“ zbliżała się do przystani, chóry wykonywały pienia. W czasie znoszenia trumien rozległy się salwy armatnie. Pierwsze przemówienie wygłosił przedstawiciel rządu szwedzkiego. Uformował się liczny orszak, w którym wzięli udział przedstawiciele wszystkich klas ludności i skierował się ku kościołowi Storkirken. Orszak postępował wzdłuż szpalow wojska i korporacyj z sztandarami. Przez całą drogę były dzwony we wszystkich kościołach oraz śpiewano pieśni patriotyczne. Po przybyciu przed kościół trumny trzech niezłączonych podróżników złożone zostały w absydy. Pośrodku ustawiona została trumna ze szczątkami Andreego, a po obu stronach trumny Strindberga i Fraenka. Na trumnach złożono niezliczoną ilość wieńców, które nieśli marynarze. Nabożeństwo odprawili protestancki biskup Sztokholmu i arcybiskup Szwecji. Trumny pozostaną przez kilka dni w kościele, aby umożliwić szerszej publiczności złożenia hołdu bohaterom, następnie zostaną przewiezione do krematorium.

Przebieg katastrofy „R. 101”

Opowiadanie ocalonego inżyniera sterowca.

Paryż, 6 października. Ocalony, jakkolwiek ciężko poparzony inżynier sterowca angielskiego „R 101“ Leach udzielił przedstawicielom prasy wywiadu, w którym podaje przebieg katastrofy. Leach mówi:

„Było nas wszystkich na pokładzie 54. Od północy spało wszystko, z wyjątkiem 12 osób pełniących służbę. W każdej z pięciu gondoli motorowych czuwał oficer. Radjotelegrafista co 10 minut nadawał telegramy. W tylnych kabinach przebywał kierownik, nawigator i 4 ludzi załogi. Krótco przed Beauvais

zaskoczyła nas gwałtowna burza, a silne podmuchy wiatru rzucały naszym statkiem na wszystkie strony. Mimo to miałem pełne zaufanie do solidnej budowy statku i bez najmniejszego niepokoju sterowałem dalej w oznaczonym kierunku. Gdyśmy się znaleźli ponad Beauvais wskazywał właśnie zegar godzinę 1.40 nad ranem. W chwili później zauważyłem, że tył sterowca zbyt gwałtownie się wznosi, to znów opada, a równocześnie, iż posuwamy się zbyt wolno naprzód. O godz. 1.43 korespondowaliśmy z lotnikiem w Le Bourget,

Próżnia powietrzna czy defekt steru.

Paryż, 6 paźdz. Akcja ratunkowa na miejscu katastrofy pod Beauvais trwa w dalszym ciągu. Przyczyna katastrofy sterowca angielskiego nie została jeszcze wyświetlona. Na ten temat krążą trzy wersje. Wedle pierwszej, sterowiec miał się dostać w tak zwaną „próżnię powietrzną“, wskutek czego opadał szybko w dół aż wreszcie runął na ziemię. Tą tezę podtrzymuje wyrotowany radjotelegrafista. Wedle innej wersji, wskutek silnego wichru wewnątrz sterowca musiały zostać naruszone przewody elektryczne, powstało zwarcie elektryczne w następstwie czego nastąpił wybuch wodoru. Inni z podróżnych ocalonych utrzymują wreszcie, że przyczyną katastrofy był defekt steru do regulowania wysokości.

ŻALORA W ANGLJI.

Londyn, 6 października. Po nadejściu do Londynu wiadomości o katastrofie sterowca „R 101“ w Sandrigham odprawiono nabożeństwo żałobne, na które przybyła angielska para królewska, królowa norweska, księżna Wiktorja i przedstawiciele wszystkich warstw społeczeństwa angielskiego. Prasa jednogłośnie domaga się wyświeślenia przyczyny katastrofy. „Morning Post“, „News Chronicle“, „Daily Mail“ i wiele innych dzienników domaga się zaniechania dalszej budowy sterowców. Poważniejsze i spokojniejsze w ocenie dzienniki z „Timesem“ na czele wypowiadają się natomiast za dalszą rozbudowę sterowców, zalecają jednak większą ostrożność w wyborze typu. Specjalny korespondent lipski „Morning

Post“ zasięgnął opinji dra Eckenera w sprawie katastrofy. Zdaniem twórcy „Zeppelina“ konstrukcja sterowca „R 101“ była dobra, a przyczyną katastrofy należy się dopatrywać w zbyt wielkim obciążeniu sterowca, do czego w dużej mierze przyczyniła się wielka ulewa.

ani motory, ani stery

nie reagują na moje wysiłki. Mimo wyteżonych wysiłków nie udało mi się wzbic się wyżej. Dwa razy jeszcze uniósł się sterowiec lekko w górę, lecz wkrótce potem

nastąpił straszny wstrząs.

Dziób statku zarył się w ziemię, a równocześnie nastąpił straszny wybuch i statek stanął w płomieniach.

Rzuciłem się do komory bocznej, aby wy dostać się na wolność; w tej chwili ogarnęły mnie płomienie. Nie wiem, jak wy dostałem się z tego piekła, gdyż dopiero na wolności odzyskałem przytomność“.

WSPÓŁCZUCIE POLSKI.

Warszawa, 6 paźdz. (PAT.) W dniu dzisiejszym dyrektor protokołu dyplomatycznego dr. Karol Romer, złożył w imieniu rządu polskiego kndotencję w ambasadzie angielskiej, z powodu tragicznej katastrofy sterowca R. 101.

Smierć Thomsona wielką stratą.

Londyn, 6. 10. (PAT.) Lord Thomson, który poniósł śmierć w czasie katastrofy sterowca, odgrywał wybitną rolę w rządzie Labour Party. Jako generał brygady za czasów wojny i były członek narodowej rady wojennej w Wersalu Thomson był dla Labour Party niesłychanie wartościowym nabytkiem, ze względu na powagę i popularność, jaką się cieszył w kołach wojskowych i konserwatywnych. Jego wysokie kwalifikacje oraz popularność wysuwały go coraz bardziej naprzód a lot do Indji, podjęty przez niego, nie był pozbawiony znaczenia politycznego. Miał on przeprowadzić w imieniu rządu ważne rozmowy przedewszystkiem z wicekrólem Irwinem co do programu i organizacji konferencji „okrągłego stołu“. Wśród wpływowych kół politycznych uważano go za najpoważniejszego kandydata na stanowisko wicekróla Indji po ustąpieniu Irvina.

Krzywdzenie Polaków w Gdańsku.

Gdańsk 6. 10. (PAT.) Komisarz generalny Rzplitej Polskiej w Gdańsku dr. Strasslurger, przedłożył imieniem rządu polskiego Wysokiej Komisarzowi Ligi Narodów w Gdańsku do rozstrzygnięcia kwestję krzywdzącego traktowania przez w. m. Gdańsk obywateli polskich i ludności polskiej w Gdańsku. Odnosno wnioski o decyzje organów Ligi Narodów obejmują: kwestję polskiego szkolnictwa publicznego i prywatnego na obszarze w. m. Gdańska, uprawnień studentów Polaków na politechnice gdańskiej, uznania świadectw szkolnych i dyplomów szkół i zakładów naukowych polskich, jak również świadectw cechów i innych organizacji zawodowych polskich, używania języka polskiego przed urzędami, sądami i instytucjami publicznymi gdańskimi, zatrudnienia obywateli polskich na terenie w. m. Gdańska i tworzenia się w Gdańsku towarzystw zarobkowych polskich i ich oddziałów, nabywania nieruchomości, przydziału mieszkań obywatelom polskim i polskim instytucjom kulturalno-oświatowym na obszarze w. m. Gdańska i wreszcie kwestję pobytu obywateli polskich na tym obszarze.

Do najstarszego składu fortepianów firmy **Władysław Boleński Kraków, Rynek główny L. 34.**

nadeszły nowe transporty fortepianów pianin firm krajowych i zagranicznych które można nabyć po cenach bardzo przystępnych i na dogodnie spłaty. Firma poleca P. T. Publiczności oglądanie wystawowych sal bez przymusu kupna

Powyższe wnioski, poparte szczegółowo uzasadnionem umotywowaniem, zgłoszone zostały w celu zapewnienia obywatelom polskim i ludności polskiej w Gdańsku korzystania w praktyce z uprawnień, jakich domaga się wspólny interes gospodarzy Polski i Gdańska i rzeczywiste humanitarne potrzeby kulturalnej ludności polskiej, zgodnie z gwarancjami ustanowionymi w traktacie wersalskim.

Kongres lekarzy słowiańskich w Splicie

Białogród, 6 paźdz. (PAT.) Wczoraj w Splicie (Dalmacja) odbyło się posiedzenie inauguracyjne kongresu lekarzy słowiańskich. W kongresie uczestniczyło zgórą 500 lekarzy. Minister zdrowia publicznego Preka witając gości wyraził życzenie, aby kongres stał się dla wszystkich lekarzy słowiańskich okazją do zacieśnienia węzłów przyjaźni i solidarności krajów, których są przedstawicielami. Następnie wysłano telegramy z wyrazami hołdu do króla Aleksandra, prezydenta Masaryka i Prezydenta Rzplitej Polskiej.

124 tys. aresztowań z powodu alkoholu

Pijaństwo w „suchej“ Ameryce.

Waszyngton, 6 paźdz. (PA.) Według statystyki policji waszyngtońskiej w czasie od 30 czerwca 1929 r. do 30 czerwca 1930 r. aresztowano 124.284 osoby za przekroczenia ustawy prohibicyjnej. W porównaniu z rokiem poprzednim liczba aresztowanych wzrosła o 16.000. Prasa amerykańska pisze z ironją, że liczba osób aresztowanych w stolicy za przestępstwa prohibicyjne równa się prawie 1/4 ogółu mieszkańców Waszyngtonu.

Kafar, niemiły gość,
jest słusznym przedmiotem obaw, gdyż prowadzi często do poważnych chorób. Z tego powodu wskazaniem jest, aby już przy najmniejszych oznakach kataru, a również każdego innego zaziębienia, zażywać natychmiast oryginalne tabletki Aspiriny.

Istnieje tylko jedna
ASPIRINA BAYER

Każde opakowanie i każda tabletki oryginalnej Aspiriny opatrzone są znakiem BAYER.

Już 47 b. posłów.

POS. WRONA ARESZTOWANY.

Warszawa, 6. 10. (Telef. wł.) Dziś w nocny aresztowano prezesa Stronnictwa Chłopskiego b. posła Wronę. P. Wrona znajdował się w młynie we wsi Trojanów w powiecie sochaczewskim. — Aresztowanego przewieziono do Warszawy i osadzono w areszcie śledczym.

„FRAKCJA“ IDZIE SAMA.

Warszawa, 6. 10. (Telef. wł.) PPS. d. Frakcja Rewolucyjna, czyli t. zw. BBS., postanowiła ostatecznie zgłosić własną listę państwową i pójść samodzielnie do wyborów. Jednakże trzech byłych posłów z tego ugrupowania wyłamało się z solidarności i kandyduje z listy B. B.

Kto wygrał na loterji?

W dwudziestym trzecim dniu ciągnięcia piątej klasy 21-ej polskiej loterji państwowej główniejsze wygrane padły na numery następujące:

- 15.000 zł. Nr 92687.
- 10.000 zł. Nr 189559.
- Po 5.000 zł. Nra: 83500 88419 131428 139157 153028 158490 172682.
- Po 3.000 zł. Nra: 10369 186386.
- Po 2.000 zł. Nra: 16331 56240 69061 71182 77229 93121 98766 146495 169077.
- Po 1.000 zł. Nra: 19273 23839 26307 32228 40646 47720 51308 55741 63145 66071 66244 77437 80461 89611 107585 111331 129079 147661 151934 162666 179971 188711 193291 197147 204301 205357 208476.

DR. BEDNARZEWSKI UWOLNIONY.

Dziś o godz. 13.40 w południe zapadł wyrok w procesie przeciwko dr. dyrektorowi zakładu Kulparkowskiego dr. J. Bednarzewskiemu, oskarżonemu o malwersację na szkodę zakładu dla umysłowo chorych w Kulparkowie oraz nakłanianie do składania fałszywych zeznań. Dr. Bednarzewski został uwolniony.

Ludy bałkańskie chcą pokoju.

Konferencja w Atenach.

Ateny 6. 10. (PAT.) W dalszym ciągu posiedzenia konferencji bałkańskiej zabrał ponownie głos Papanastasiu, który podziękowawszy rządowi państw bałkańskich za poparcie, udzielenie przy organizacji konferencji, oświadczył: „Ludy bałkańskie, wyczerpane bardziej od innych przez morderce i zaciekle walki, pragną gorąco pokoju. Jedynie ścisła unja mogłaby je uwolnić od kryzysu. Dzięki tego rodzaju unji, zostałby utworzony rynek ogólnie bałkański o wielkiej pojemności dla wszystkich wytworów całego półwyspu. Gdyby było możliwe skłonić do mówienia dusze tych wszystkich, którzy cierpieli i padli w walkach o ideę narodową ich ojczyzny, to powiedzieliby oni: łączcie się“.

Mówca podkreślił w końcu, iż urzeczywistnienie celu konferencji rozpocznie nową erę dobrobytu i postępu. Świat — mówił Papanastasiu — przywykł patrzeć na nas, jako na ognisko sporów i zatargów. Ocenie stanowiskiem naszym w czasie konferencji i po jej zakończeniu dowiedziemy, że my, narody bałkańskie, możemy sami zostać panami naszych losów“.

Katastrofa budowlana w Bretanii.

Paryż, 6 października. W St. Brieux w Bretanii wydarzyła się wczoraj wielka katastrofa budowlana. Podczas zdejmowania ocebrowania z muru betonowego na znacznej wysokości zawalilo się rusztowanie. Jeden z robotników uchwycił się liny i wyratował się, natomiast 4 robotników runęło na ziemię. Trzech z nich zostało zabitych na miejscu, a czwarty odniósł bardzo ciężkie rany.

KATASTROFA LOTNICZA W DREZNIE.

Berlin, 6 października. Na lotnisku w Dreźnie wydarzyła się dziś przed południem straszna katastrofa lotnicza, której ofiarą padło 8 osób. Podczas lądowania samolotu pasażerskiego niemieckiej „Luftthanzj“ typu „D 1930“, kursującego na linii Berlin—Drezno—Wiedeń, aparat wywrócił się w powietrzu, runął prostopadle na ziemię i strząsał się doszczętnie. Pilot, radjotelegrafista i 6 podróżnych, w tem 2 kobiety, ponieśli śmierć na miejscu.

H. JAROSZYŃSKA.

52

Prawo pogranicza.

— Chłop nie winił, niebarzo się pomylił...

Dwie rozowe smużki krwi spłynęły mu kącikami ust.

Kapitan, klnąc i nieomal płacząc z wściekłości, kazał ranego ładować na nosze.

XXXII.

Pan Horcza patrzył uważnie na ślady zające, widne na miękkim, niedawno spadłym śniegu. Psy przodem, weszac z pyskami przy ziemi. Idąc po śnieżnym tropie, wypadły wkrótce z lasu i skręciły na równe pole. Pan Horcza zawahał się. Nie lubił polować na chłopskich gruntach, ale psy biegły coraz szybciej, a z pod ich łap przyskaly grudki śniegu, obnażając małe lysinki zielonej jeszcze trawy. Co tu posiane — zainteresował się dziedzie i końcem buta odgarnął śnieg. Nie. Ugór to Andrukowa ziemia — przypomniał sobie nagle.

Odeszła go chęć polowania. Gwizdnął na psy i zawrócił do lasu, lecz przedtem jeszcze popatrzył na szerokie nietknięte plugiem pole, które leżało przed jego oczyma przykryte białym welonem dziewiczego śniegu.

Ontopak się zmarnował, a ziemia odtołem leży. Szkoda, hm... szkoda.

Staral się o tem zapomnieć... Nie chciał nie wiedzieć, nawet wówczas gdy przyszło do niego to nieśmiałe kurczatko, Zochna, i głosem drżącym od lez, lecz pełnym determinacji zawiadomiła go, że musi ich porzucić, gdyż wezwano ją do łoża ciężko ranego Andrzeja.

Zdumiał się wówczas i przestraszył, lecz przyjął wiadomość z chłodną powagą. Wszystko to jednak dosyć przykre. Ta dziewczyna, wychowawczyni i opiekunka jego córek, tyle czasu żyła pod jego bokiem ze swą tajemnicą, a on niczego się nawet nie domyślał, niczemu nie umiał zapobiec.

I taką mu zrobiła niespodziankę ta Zochna, ów cieplarniany kwiatek, kruszyzna, którą oni sami we dworze, ludzie silni i zdrowi, przywykli byli uważać za nazbyt delikatną.

Pan Horcza schylił głowę i zmarszczył brwi w ponurem zamyśleniu. Tak, dziwne to stworzenie, bardzo dziwne...

Jakż musia! być naprawdę ów jego syn, jeśli ta dziewczyna, śliczna i krucha, jak kosztowne cacko, nie zawahała się związać swego młodego życia z jego tragicznym losem.

Zmarnował siebie i ją — Andruk.

— Tak, minęło już wszystko. Śnieg posypał jego krwawy trop po lesie, i ślady jej małych stóp, które wydeptała, biegnąc na spotkanie z kochankiem.

— Tfu, na sentymenty mi się zebrało — zaklął głośno. — Mało to bękartów na świecie się legnie, a nikt się nad nimi nie roztkliwia. Ale tej małej szkoda. Z dobrego gniazda dziecko... Tak, tak... brzydka historia.

Gniewnie kopnął Lirę, która mu się płatała koło nóg, i począł iść prędzej, tym cichym krokiem myśliwego, pod którego nogą gałązka nie trzaśnie i śnieg nie zaszeleści.

— Ej, Iwan, a dokąd to? Drzewo krasc? Ponury chłop z siekierą i piłą na ramieniu zatrzymał się niechętnie.

— Szwagrowi narzędzia odnoszę. — Aha, szwagrowi... a mnie najlepsze sosny z lasu widać nieczysta siła wycina.

Chłop uśmiechnął się krzywo.

— Kto jeho wiedaje, panczku.

Pan Horcza machnął ręką, poszedł dalej, lecz usłyszał za sobą jeszcze jeden nieważki szep.

— Stary czort, wsiudy jeho nosić.

Dziedzie obrócił się wściekły, lecz chłop już gdzieś znikł, wsiaki pomiędzy obmokłe pnice grabów, czy między kepy świerków, lśniące przyjrystą powłoką topniejącego śniegu.

Zgorzkniał i rozszalał dowłókł się do domu. Dziewcząt siedziały przy kominku w jadalni, przytulone do siebie, smutne i jakby zaplakane.

Znów jakaś przykróść — pomyślał.

— Co tam, dziewczuszki?

— Mamy list od Zochny.

— Aha.

Przysunął sobie fotel do ognia.

— Ziąbłem.

— Może tatuś chce przeczytać.

— Nie do mnie przecież pisany — mruknął niechętnie... I myślę, wogóle zbyteczna korespondencja

— Pociesz się, talasiu, że ona jest tego samego zdania.

— No?

— Z Andrzejem jest podobno bardzo źle. Pzieniešiono go z oddziału chirurgicznego na wewnętrzny, bo rana w piersiach już się zgoiła, ale zato wewnątrz coś nie w porządku... krwotoki, gorączka i tak dalej. No, i co jeszcze... aha, życzy mi szczęścia w małżeństwie z Jurkiem i prosi, żeby do niej więcej nie pisać.

Bardzo rozsądna dziewczyna, ogromnie na swoim miejscu... to dobra krew, tego się nikt nie nauczy... hm... a ci Lewczukowie zawsze mieli słabe płuca.

Opuszczone ramię Ady uniosły się na jeden krótki moment i spojrzeńie jej niebieskich oczu, jakby tylko przosłizgnęło się po twarzy ojca, ale pan Horcza zacerwieńił się i pomyślał, że źle jest, kiedy dzieci, dorosły, zaczynają sądzić rodziców.

Dokończenie nastąpi.

NA RATY!
NA SEZON JESIENNY I ZIMOWY
 Płaszcz damskie, Ubrania męskie, Zarzutki, Smokingi, Bielizna, Obuwie męskie, Mundurki studenckie
 w wielkim wyborze po cenach konkurencyjnych polecają:
K. JAROSZ i Ska właśc. **JAN HANUSZ i KAROL JAROSZ**
 Kraków Florjańska 35, róg św. Marka. Tel. 12329

Brzy zakupnachs towaru
 powoływać się na ogłaszających się
 w „Głosie Narodu”.

Kapelusze jesienne!
 Koszule, krawaty, pyjamy, obuwie, na taniej poleca:
Au Bon Marché
 Kraków ul. Szpitalna L. 11

FABRYKA SUKNA
 w Rakszawie
 koło Łańcuta Młp.

poleca znane ze swej dobroci materiały czyste wełniane jak lodony, szewioty, kangary i tp. w różnych modnych desenjach na ubrania męskie, materiały na rewerendy i sutanny dla Przew. Duchowienstwa oraz sukna t. z. sławuckie na kurtki i bundy do podróży.
CENY PRZYSTĘPNE.

Swój do swego po swoje!

W grupie czeladników i techników, ul. św. Tomasza 29, są wspólne mieszkania do odnależenia. Wyłączenie dla czeladników i techników.

KARPIE
ZATORSKIE
 znane z dobroci sprzedaje
J. DZIDEK
 ul. Długa 27. Tel. 148-35

Pończochy damskie i dzieciinne w ogromnym wyborze, również skarpetki męskie, rękawiczki, chusteczki do nosa, fartuchy i czepki dla służby poleca

ZOFJA AKSAKOWA
 Kraków, Wiślna L. 4.

Na składzie wszelkie przybory do szycia i robót ręcznych. 738

Tapczany
 otomany, poduszki z trawy morskiej i włóšienia, salony, rozkładanki najnowszego fasonu do rozkładania sprzedają tanio i przyjm. wszelkie reperacje tapicer, św. Tomasza 4

HELENA PAPIERNIK
 KRAKÓW UL. MIKOŁAJSKA L. 11.
 ma na składzie i stale prowadzi:
 Pończochy damskie, dzieciinne, skarpetki, rękawiczki, krawatki, kołnierze, spinki, lašterka, chustki do nosa, koszule damskie, kombinacje, reformy, bielizna dla niemowląt hafty, koronki, motywy, gummy do bielizny i, na podwiązki, potniki, wstążki, taśmy jedwabne, wełniane i białostowe, nici, bawełny, włóczki, wełny, przędze, jedwab sztuczny, grzebienie do czesania, grzebyki do włosów, szczotki do zębów i rąk, mydła, woda kolońska, perfumy, szampony, przybory do szycia i haftu, towary galanteryjne.

DLA SŁUCHACZÓW TEOLOGII
 na rok uniwersytecki 1930/31.
KSIĘGARNIA KRAKOWSKA, KRAKÓW ŚW. KRZYŻA 13.

POLECA:	
ARCHUTOWSKI J. Prof. X.: Co to jest Pismo Święte? 1.—	Zeszyt III. (Listy do Galatów, Efezjan, Filipjan i Kolosan) 1.80
ARCHUTOWSKI J. Prof. X.: O natchnieniu Pisma Świętego 5.—	Zeszyt IV. (Listy do Tesaloniczan, Tymoteusza, Tytusa i Filemona). 1.80
ARCHUTOWSKI J. Prof. X.: Wstęp szczegółowy do ksiąg Św. Starego Testamentu 12.—	Zeszyt V. (List do żydów) 1.30
DEBINSKI K. Dr X.: Podręcznik praktyczny teologii pasterskiej, 2 tomy 6.—	Całość 7.50
GRABOWSKI I. Dr X.: Prawo kanoniczne według nowego kodeksu 25.—	PISMO ŚWIĘTE Starego i Nowego Testamentu w tłumaczeniu X. J. Wujka z obszernymi komentarzami (wyd. Księgarni św. Wojciecha w Poznaniu). — Tom I-szy (Stary Testament I.) — broszura 17.—
HUGON E. O.: Zasady filozofji, 24 tezy tomistyczne 7.20	— oprawne w płótno 20.—
KACZMARCZYK J. Dr X.: Ewangelje 6.—	— z ilustracjami, brosz. 18.—
KRYNICKI Wł. Biskup: Dzieje Kościoła powszechnego, tom I. 10.—	— z ilustracjami, brosz., oprawne w płótno 21.—
KRYNICKI Wł., Biskup: Wymowa Święta 3.60	— Na papierze cienkim brewjarzowym, brosz. Tom II. (Stary Testament) brosz. 14.50
KRZEMIENIECKI J. Dr X.: Główne warunki ważności kanonicznego procesu administracyjnego (Nowość!) 5.—	— oprawne w płótno 17.50
KRZEMIENIECKI J. Dr. X.: Procedura administracyjna w kodeksie prawa kanonicznego 10.—	— z ilustracjami, brosz. 15.50
LUBELSKI J. Dr X.: Casus Conscientiae 6.—	— z ilustracjami, brosz., oprawne w płótno 18.50
SW. PAWEŁ, Listy: Zeszyt I. (List do Rzymian Zeszyt II. (2 listy do Koryntjan) 2.—	— Na papierze cienkim brewjarzowym, brosz. Tom I i II na papierze cienkim brewjarzowym, opr. w płótno 40.—
	Tom III. (Stary Testament) brosz. 20.—
	— oprawne w płótno 24.—
	— z ilustracjami, brosz. 21.—
	— z ilustracjami, oprawne w płótno 25.—
	— Na papierze cienkim brewjarzowym 25.—
	Tom III i IV na papierze cienkim brewjarzowym, oprawne w płótno 51.—
	Tom V i VI (Nowy Testament) w druku
	RAUSCHEN G. Dr X.: Zarys patrologji 18.—
	SIENIATYCKI M. Dr X.: Problem istnienia Boga 2.—
	— Zarys Dogmatyki Katolickiej:
	— Tom I.: O Bogu Jedynym i Trójosobowym 10.—
	— Tom II.: O Bogu Stworzycielu i Odkupicielu 12.—
	— Tom III.: O Łasce i cnotach wlnych 9.40
	STÖCKL A. Dr. i WEINGÄRTNER J. Dr.: Historia filozofji w zarysie 12.—
	WAIS K. Dr X.: Ontologia, czyli metafizyka ogólna 7.—
	WTAJEMNICZENIE W FILOZOFJĘ ŚWIĘTĘ GO TOMASZA z Akwinu, (praca zbiorowa) (Nowość!) 12.—

Księgarnia sprowadza szybko i dokładnie dzieła różnych autorów i nakładeów z zagranicy. Na składzie bogato zaopatrzony dział teologiczny w języku polskim. Przedstawicielstwo wydawnictw Księgarni Św. Wojciecha w Poznaniu, Biblioteki Religijnej we Lwowie. — Wysyłka na zamówienia zamiejscowe odwrotna po doliczeniu rzeczywistych kosztów portu.

Katalogi na żądanie bezpłatnie.